

MANO PAVEDIMAS

Ačiū, broli.

² Labas vakaras. (Ačiū, broli.) Labas vakaras visiems. Labai džiaugiuosi, kad šįvakar esu čia; jaučiuosi gerai. Jaučiuosi puikiai po vakarykščio susirinkimo. Man buvo didžiulė palaima matyti, kaip ta vargšė akla moteriškė atgavo regėjimą. Ir daugelis kitų. . .

³ Šiandien aš gavau padrašinantį laišką, kuriame viena moteris, tikriausiai dabar yra čia, pasakojo man apie kai kuriuos dalykus, kurie vakar nutiko jos kaimynystėje, po užvakar įvykusio susirinkimo, kaip Viešpats sugrąžino klausą moteriai, kuri ilgą laiką buvo visiškai kurčia, kuri—kuri pasakė, jog Viešpaties Angelas atėjo į namą, kuriame ji buvo, ir sugrąžino jai klausą. Ir ji tiesiog gali labai. . . Mes norėtume išgirsti jos liudijimą, kad galėtume jį užrašyti ten, gale. Ir taigi, tai labai puiku. Ir mes džiaugiamės tuo, tiesiog labai džiaugiamės.

⁴ Ir taigi, planavome užbaigti susirinkimą sekmadienio vakarą, bet nusprendėme, kad geriau to nedarysime, galbūt geriau pratęsime dar šiek tiek. Mes. . . Mes ketinome. . . [Susirinkimas ploja—Red.] Ačiū. Labai ačiū. Labai ačiū, man dėl to labai malonu.

⁵ Priezastis, dėl kurios taip elgiausi, buvo ne dėl to, kad čia trūko bendradarbiavimo, bet dėl brolio Freeman, suprantate, ir aš nenorėjau užimti jam skirto laiko. Ir jei manyčiau, kad koku nors būdu trukdau jo susirinkimui, aš to nedaryčiau. Bet aš— aš— aš ką tik prieš kurį laiką gavau trumpą žinutę, taigi dabar jaučiuosi daug geriau dėl to, kad—kad viskas gerai, taigi. . . Ačiū. Labai ačiū.

⁶ Tiesiog tarp kai kurių tarnaujančių brolių įvyko nedidelis nesusipratimas, kad mūsų susirinkimai susipainiojo - mes atsidūrėme tame pačiame mieste tuo pačiu metu. Ir esu tikras, kad mes nenorėtume to daryti. Tačiau mes nenorime, kad jūs manytumėte, jog mes tiesiog bandome išibrauti pas jus.

⁷ Bet aš tikiu, manau Jokūbas iškasė vieną šulinį, o filistinai išvarė jį, ir jis pavadino jį „Pagieža“; ir jis iškasė dar vieną, jie vėl jį išvarė, ir jis pavadino jį „Nesantaika“; taigi jis iškasė trečią, pasakė: „Čia yra vietos mums visiems“. Taigi. . . Ačiū. Labai ačiū.

⁸ Taigi, kai mes su broliu Freeman buvome tame miestelyje, Čikagoje, na, aš palikau tai ramybėje, nuėjau, žinote, ir mes turėjome. . . Bet Kalifornijoje yra vietos mums visiems, mes čia turime didelį šulinį. Telaimina jus Dievas, broli. Kažkas man pasakė, kad šis miestas yra keturių šimtų penkiasdešimties

kvadratinių mylių. Taigi vietos čia pakankamai, ar ne? Taip pat daug sergančių žmonių, taigi, daugelis iš jų atvyksta čia dėl savo sveikatos. Ir tiesiog tikiuosi, kad Dievas mums abiemis čia suteiks puikų susirinkimą, bei palaimins tarnavimus visur, ir visas kampanijos bei tarnautojai visur.

⁹ O rytoj, Sabatas, melskimės, kad Dievas tiesiog atvestų daug sielų iš visų tautų, iš visur, Jo šlovei. Galų gale, mes gana greitai grįšime Namu, žinote, ir dabar tiesiog ruošiamės, tad visą laiką būkime pasiruošę, nes nežinome, kada tai gali įvykti.

¹⁰ Ir mes mylime Jį; ir esu tikras, kad ir jūs mylite Jį, nes kitaip nebūtumėte čia. Ir jūsų širdyje yra maža dalelytė, kuria jūs mylite Dievą, nes kitaip čia visai nebūtumėte atėję, būtumėte kur nors kitur. Taigi, mes džiaugiamės, kad jūs atėjote.

¹¹ Taigi, praeitą vakarą buvo toks nuostabus susirinkimas, ir—ir šįvakar tikimės, kad bus dar vienas nuostabus susirinkimas mūsų Viešpačiui. Te Jis tiesiog prideda Savo palaiminimų. Ir taigi, rytoj popiet, Viešpačiui leidus, aš—aš noriu rytoj popiet pakalbėti jums, tiesiog, na, jei taip pavadintumėte, pabandyti pamokslauti. Aš, kaip jums sakiau anąkart, aš esu tarsi atsarginė padanga, kai kalbama apie pamokslininką, žinote. Tai, kai... Žinote, kai nuleidžia padangą, jūs panaudojate atsarginę, kad galėtumėte važiuoti toliau. Taigi, mes...Bet mes neturime nuleistos padangos, bet jie vis tiek panaudos ją.

¹² Taigi, rytoj popiet...Aš visada stengiuosi kalbėti po pietų. Ir žmonės surenka man misionierišką paaukojimą, kuris—kuris padeda užjūrio misionieriams tolimuose kraštuose. Aš niekada nežinojau, kas yra misionieriai, kol pats to nepatyriau. Tai šlovinga, bet, o, tai bent, jei kam nors ir reikia pagalbos, tai vargšui misionieriui tolimuose priešų frontuose, kur jam tenka susidurti su viskuo, o ypač tiems, kurie kovoja su antgamtinėmis jėgomis.

¹³ Ir taigi, rytoj popiet, aš—aš manau, kad tai bus dvi trisdešimt, ar ne, broliai, kai mes turėsime...? Rytoj popiet dvi trisdešimt. Ir būtume labai laimingi dėl jūsų, jei—jei jūsų bažnyčia neturės tarnavimo...Taigi, rytoj yra sekmadienis, ir—ir jūsų bažnyčios turi tarnavimus, taigi, jeigu jūs neturite jokio savo tarnavimo, būtume labai laimingi, jei atvyksite. Žinoma, jei turite tarnavimą savo bažnyčioje, tai yra jūsų pareiga stovėti savo poste tarnavimo metu - kiekvienas asmuo savo bažnyčioje. Bet jeigu jūs neturite bažnyčios, ir jūs... arba neturite bažnyčios savo vietovėje, ateikite ir būkite su mumis. Ir dar kartą prisiminkite, kad visame mieste ir visur aplink vyksta kampanijos. Ir Dievas... Ir melskitės, kad Dievas siųstų daugiau plovėjų derliaus nuėmimui, nes mums jų tikrai reikia.

¹⁴ Ir tiek daug mūsų brangių žmonių siunčia man pakvietimus, kad atvykčiau ir nueičiau su jais pavakarieniauti, ir—ir, o, aš tikrai norėčiau, jog būčiau pajėgus tai padaryti - su kiekvienu.

Ir norėčiau tai padaryti, bet man tai būtų gana sunku, aš baiminuosi, jei eisiu su vienu, o ne su kitu, tai gali pagalvoti, kad tą vieną vertinu šiek tiek labiau nei kitą, o taip nėra. Bet aš—aš myliu jus visus, ir noriu, kad jūs mylėtumėte mane, ir jei mes mylime Viešpatį, mes tą patį jausime vieni kitiems. Taigi, ir tuomet mes . . . Vieną dieną, aš eisiu vakarienianti su jumis visais. Amen. Argi tai nebus nuostabu? Aš tiesiog galvoju, po to, kai kova baigsis ir dūmai išsisklaidys, mes pakilsime, susitikime su savo artimaisiais, tada susitikime su Juo, mes susėsime prie stalo vienas priešais kitą. Argi tai nebus nuostabu? Prie stalo niekada nebus nei ramentų, nei neigaliųjų vežimėlių, niekada ne . . . O, argi tai nebus nuostabu?

15 Tada, kai pamatysime visus ten susėdusius, aš pažvelgsiu per stalą ir pasakysiu: „Na, telaimina jus Dievas, broli. Tai bent!“ Ir tuomet mes—mes tiesiog kiek pravirksime. Ar netikite tuo? Jei galėsime, mes tiesiog truputėlį pravirksime iš džiaugsmo.

16 Ir tuomet prie stalo galo pasirodys mūsų Karalius visoje Savo Didybėje, Jis praeis pro mus visus, apkabins mus, sakydamas: „Jūs daug kentėjote, daug išgyvenote dėl Manęs“. Nušluostys visas ašaras nuo akių, sakys: „Dabar, daugiau neverkite. Mes—mes . . . Viskas baigėsi“. O, dėl to didingo laiko! Štai kodėl čia esame, ar ne? Argi nebus nuostabu pajusti Jo ranką, apkabinusią jus, ir pasakys: „Dabar, nebeverk. Įeik į Viešpaties džiaugsmus, tu kovojai gerą kovą“. Taigi, kol esame čia ir turime šią galimybę, kovokime gerą kovą, tikrą kovą.

17 Aš noriu perskaityti Rašto vietą, o po to iš karto pereisime prie maldos eilės, taigi, kad turėtume nuostabų laiką, išleistume žmones anksčiau, kad jūs ryte nepavėluotumėte į sekmadieninę mokyklą. Ir mes stengiamės išugdyti įprotį, jei pavyks, paleisti tikrai anksti, kad žmonės galėtų nuvykti į darbą ir taigi, vėl sugrįžti sekančiam vakarui.

18 Kiek iš jūsų čia, esate pirmą kartą? Leiskite pamatyti jūsų rankas, virš . . . Tai bent, tai nuostabu! Paspauskime jiems ranką, visiems čia esantiems, kurie ne . . . Tai nuostabu! Teisingai. Tai bent, mes taip džiaugiamės, kad esate čia ir galime su jumis susipažinti. Norėčiau ir aš paspausti jums ranką ir pasveikinti jus. Bet aš meldžiu, kad Šventoji Dvasia tiesiog apkabintų jus ir pasakytų: „Štai ką jis turi omenyje – kad jūs—jūs esate laukiami“.

19 Ir dabar, tarnavimuose, mūsų tarnavimas paprastai šiek tiek skiriasi nuo Dieviško išgydymo tarnavimų, į kuriuos mes ateiname, tai yra po antgamtinės Esybės veikimu, kuri sutiko mane prieš kelerius metus. Ir kadangi tai yra griežtas baptistų mokymas, aš . . . Jūs dažnai girdite mane kalbant apie tai, kad esu baptistas, taigi, aš—aš nesu baptistas, aš—aš esu krikščionis, štai taip. Aš vis dar galiu būti baptistu ir būti krikščionimi, suprantate.

²⁰ Bet—bet ne taip seniai „Mažojoje Uoloje“, aš...ten buvo žmogus, kuris turėjo ramentus, ir jis buvo...turėjo juos jau daugelį metų, ir jis atsistojo į eilę, ir Viešpats išgydė jį. O, jis buvo toks laimingas! Ir jis šūkavo, eidamas gatve, užkabinęs vieną ramentą ant kito, liudydamas visiems, eidamas per „Mažąją Uolą“.

²¹ O kitą vakarą, jis grįžo į tarnavimą, ir jis atsistojo, pasakė: „Sakykite, broli Branhamai, girdėjau jus sakant...Negaliu to pilnai suprasti“. Jis pasakė: „Taigi, - tarė, - kai išgirdau jus pamokslaujant, aš buvau tikras, kad esate nazarėnas“. Tai, kas jis buvo. Pasakė: „Buvau tikras, kad esate nazarėnas“. Tarė: „Tuomet pamačiau visus tuos sekmininkus, ir pasakiau: ‚Ne, jis sekmininkas‘. O čia jūs sakote, kad esate baptistas“. Jis pasakė: „Aš—aš negaliu to suprasti“.

Aš atsakiau: „O, tai lengva, tėveli“. Pasakiau: „Aš esu sekmininkas-nazarėnas-baptistas“.

²² Taigi, tai... Taip. Dievas mus visus myli. Per Jo Sūnų mes visi esame sūnūs ir dukterys, iš naujo gimę Karalystėje.

²³ Ir taigi aš buvau... Tikrai, aš... Tai... Aš buvau išventintas Misionierių Baptistų bažnyčioje ir nuo to laiko nebuvau išventintas jokioje kitoje bažnyčioje. Tačiau ateidamas į Dieviško išgydymo tarnavimus, aš darau juos tarpevangelinis, tiesiog tarpdenominacinius, skirtus visiems. Tiesiog... Dievas niekada neklausia eilėje, ar jūs esate metodistas, ar baptistas, ar katalikas, ar kas jūs bebūtumėte - tai jūsų tikėjimas, kuriuo jūs esate išgydytas; savo tikėjimu jūs esate išgydomas.

²⁴ Ir, bet nenorėčiau, kad jūs dabar galvotumėte, jog tai tik baptistų mokymas, kai sakau, kad dovanos ir pašaukimai yra neatšaukiami, aš tikiu, kad jie - iš anksto numatyta Dievo valia.

²⁵ Kai aš buvau mažas berniukas... Šiandien... Ta ponია, kuri nutapė tą paveikslą su maža trobele, kurioje gimiau, tai buvo labai gražu. Ir kai aš gimiau, į kambarį įėjo antgamtinė esybė, maždaug tokio dydžio kaip viena iš tų lempų *ten*. Ji sekė mane per visas mano gyvenimo dienas iki šio laiko. Aš nežinojau, kas tai buvo. Aš... Mano giminaičiai, gyvenę prieš mane, buvo katalikai. Aš iš abiejų pusių, tiek iš tėvo, tiek iš motinos - esu airis; ir yra atleidimas už tai. Taigi, aš—aš—aš turiu... Ir kažkas pasakė: „Jūs esate airis ir iš Kentukio, o, tai bent, tai tikrai siaubinga“. Taigi aš... Bet Dievas buvo man gailėstingas, ir per Savo Sūnų Jėzų Kristų padarė mane krikščioniu, ir aš esu labai laimingas. Ir tuomet, kai tapau krikščioniu...

²⁶ Kai buvau mažas berniukas, dar prieš tampant krikščioniu, tai ateidavo pas mane ir kalbėdavo su manimi, bei pasakydavo man dalykus, kurie turėjo įvykti. Na, tai mane beveik mirtinai išgąsdindavo. Dėl to būdavau nervingas ir drebėdavau. Bet tai... Pirmą kartą Jis prabilo man krūme, tiesiog kaip vėjo sukurs krūme, ir pasakė man niekada negerti, nerūkyti ir

nesutepti savo kūno, nes man bus skirtas darbas, kurį turėsiu atlikti. Ir visą gyvenimą aš stengiausi gyventi kaip džentelmenas, bet buvau nesuprastas. Net mano tėvas sakė, kad esu didelis bailys, nes negėriau kaip kiti Branhamai ir—ir taip toliau. Bet mano širdyje buvo Kažkas, kas neleido man gerti - Tai buvo Kristus. Ir turiu tokią mintį, nors galbūt klystu dėl to, manau, kad Dievas saugojo tai Savo žmonėms, kad jie galėtų iš to gauti naudos. Negaliu sugalvoti jokio kito paaiškinimo, nes pagal prigimtį buvau visiškai kitoks. Taigi, visi mano artimieji geria ir taip toliau. Lygiai taip pat, jei pasodintumėte kukurūzo grūdą, jei tai geltonas kukurūzo grūdą, jis išaugins geltoną kukurūzą, suprantate, nebent įvyksta atsivertimas, ir šiuo metu, Dievas tai ir padarė.

²⁷ Ir taigi, vėliau, tai—tai ateidavo pas mane ir kalbėjo su manimi, bei pasakydavo dalykus, kurie turėjo įvykti. Na, aš laikiausi atokiau nuo to. O po mano atsivertimo, savo bažnyčioje, baptistų bažnyčioje, aš aptariau tai su kai kuriais tarnautojais ir taip toliau, ir jie patarė man laikytis atokiau nuo to, pasakė: „Niekada neturėk su tuo nieko bendro, tai yra neteisinga. Taigi, jei kas nors ateis tau, - pasakė, - mes... Tos antgamtiškųjų dienos, ir tai yra kitoje pusėje“. Pasakė: „Mes gyvename pagal Žodį“.

²⁸ Vieną dieną aš perskaičiau, kur raidė žudo, bet Dvasia teikia Gyvybę. Taigi, aš—aš bandžiau atmesti. Aš suvokiau tai, atsisėdau ir stengiausi apmąstyti visa tai tiesiog kaip tik galėjau geriausiai, ir pasakiau: „Viešpatie, jei aš buvau neteisis, atleisk man“. Ir tuo metu tai įėjo į kambarį bei priėjo prie manęs, vyras, maždaug šešių pėdų ūgio, alyvuogių atspalvio veidu, su tamsiais iki pečių plaukais, sveriantis apie du šimtus svarų žmogaus svorio, ir pasakė man, kad aš buvau atvestas į šį pasaulį melstis už sergančius žmones, jei sugebėsiu padaryti taip, kad jie patikėtų ir jei būsiu nuoširdus, kai aš melsiuosi - niekas neišstovės prieš malda.

²⁹ Aš suabejojau to vyro žodžiais, nes, pirma, buvau vargšas, antra, neturėjau išsilavinimo, ir pasakiau: „Žmonės nepatikės manimi“. Aš pasakiau: „Negalėsiu padaryti taip, kad žmonės patikėtų manimi“.

³⁰ O jis man pasakė, kad aš melsiuosi už karalius ir monarchus, ir taip toliau; aš vargiai galėjau tuo patikėti. Vaikinas, turintis pagrindinės mokyklos išsilavinimą, ir melsis už—už karalius ir monarchus, aš vargiai galėjau tuo patikėti. Vis dėlto žinojau, kad jis man niekada nebuvo pasakęs nieko neteisingo, ir jis stovėjo šalia. Aš girdėjau balsą ir mačiau ženklus.

³¹ Maždaug prieš dvylika metų aš krikštijau savo pirmąją grupę po savojo, po vieno iš savo prabudimo susirinkimų Džefersonvilyje Indianoje, kur tuo metu gyvenau, tiksliau, ten yra mano namai, ir stovėjau ant Ohajo upės kranto, kur...

[Tuščia vieta juostoje—Red.]... buvo susirinkę žmonės. Ir kol aš krikštijau, tai buvo popietė, antra valanda birželio mėnesį, ir aš krikštijau vandenyje septynioliktą kandidatą, Ohajo upėje Spring gatvės papėdėje, ir išgirdau Kažką kalbantį, ir pajutau, kaip Kažkas mane užvaldo. Aš pažvelgiau aukštyn, ir kai tai padariau, iš Šlovės ten, kur aš buvau, nusileido šis sukūrys.

³² Laikraštis „*Kurjerio Dienoraštis*“ paskelbė straipsnį apie tai, kur parašyta: „Mistinė žvaigždė pasirodo virš vietinio baptistų pastoriaus, kai jis krikštijo upėje“. Jie negalėjo suprasti. O, tikriausiai dešimt tūkstančių žmonių matė Jį, kai Jis nusileido ten, kur aš buvau ir vėl pakilo į padanges, priartėjo tiesia ten, kur buvau ir sugrįžo į padangę. Na, aš... Daugelis manęs klausė, ką Jis reiškia, o aš atsakiau: „Nežinau“.

³³ Bet tuomet, kai tai atėjo ir jis man pasakė... Šį kartą jis atrodė, jis buvo žmogus. Kai pasakiau Jam, kad baiminuosi, jog žmonės nepatikės manimi, jis pasakė, kad man bus duoti du ženklai, kaip tai buvo duota pranašui Mozei, kad patvirtintų, arba kitaip tariant, išaiškintų jums ar bet kuriems žmonėms, kad aš kalbu tiesą. Suprantate? Štai ir viskas.

³⁴ Taigi, žmonės gali sakyti bet ką, bet jei Dievas neatsako, jog tai tiesa, tuomet tai nėra tiesa; bet jei Dievas paliudija, kad tai tiesa, tuomet aš tikėčiau tuo; jei Dievas taip pasakė - aš patikėčiau tuo. Dabar, norėčiau, kad jūs patikėtumėte, jog tai tiesa.

³⁵ Ir jis man pasakė, kad pirmiausia aš atpažinsiu ligas, paėmęs asmenį už rankos. Jei būsiu pagarbus, ir—ir tęsiu toliau, ateis tam tikras laikas, kai galėsiu sužinoti dalykus, kuriuos žmonės yra padarę savo praeityje, ir—ir galėsiu jiems pasakyti, kas jų laukia ateityje.

³⁶ Ir tuomet, kol aš minutėlę nagrinėjau, Jis nurodė į Raštus, apie Jėzų iš Nazareto, kuriais aš dažnai remiuosi, žinant, kad Jis buvo nesuprastas, ir leido man žinoti tai, jog ir aš būsiu nesuprastas; ir būsiu daugelio nesuprastas. Bet esu labai dėkingas, kad daugelis patikėjo Žinia. Ir Jėzus buvo nesuprastas.

³⁷ Kartą vienas žmogus atėjo pas Jį, Natanaelis nuėjo ir atsivedė savo brolių, būtent tai, kur nurodė šis Angelas, ar—ar, Pilypas nuėjo ir atsivedė Natanaelį, kai jis atėjo, Jėzus pasakė: „Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos!“

Jis paklausė: „Iš kur Tu mane pažįsti, Rabi?“

Jis atsakė: „Prieš Pilypui pakviečiant tave, kai tu buvai po medžiu“.

³⁸ Ir stebėkite jo širdį. Taigi, jis galėjo atsitraukti ir pasakyti: „Čia kažkokia gudrybė“. Jis niekada nebūtų gavęs palaiminimo, kurį gavo. Tačiau jis tarė: „Tu esi Kristus, Dievo Sūnus, Izraelio Karalius“. Ir jis parpuolė ant veido, kad pagarbintų Jį, ir šlovino

Dievą. Jo širdis buvo pasiruošusi priimti po to, kai Jėzus jam įrodė, jog Jis buvo tuo, kuo Jis tvirtino esąs.

³⁹ Tuomet kartą prie šulinio pas Jį atėjo moteris, ir Jis kurį laiką kalbėjosi su ja, kad užmegztų ryšį su jos dvasia, ir Jis kalbėjo jai, sakydamas: „Eik, pakviesk savo vyrą“.

Ji atsakė: „Aš neturiu vyro“.

Jis tarė: „Gera! pasakei, tu turėjai penkis, o tas, kurį dabar turi, nėra tavo vyras“.

⁴⁰ Pasakė: „Aš suprantu, kad Tu esi Pranašas“, ir taip toliau. Kai ji nuėjo ir papasakojo savo žmonėms: „Ateikite pažiūrėti Žmogaus, Kuris pasakė man viską, ką esu padariusi“. Ji buvo šiek tiek susijaudinusi, Jis jai nepasakė visko, tačiau Jis žinojo, jei... Dabar stebėkite tai: Ji žinojo, kad jei Jėzus tai žinojo, Jis žinojo viską. Suprantate? Teisingai. Jei Jis žinojo tai, Jis žinojo viską, ką Dievas galėjo Jam apreikšti.

⁴¹ Taigi, jeigu atkreipsite dėmesį, mano brangus drauge krikščioni, Dievo Karalystės pilieti, Jėzus, būdamas žemėje, paliudijo, kad Jis nieko nedarė iš Savęs, Jis darė tik tai, ką Tėvas Jam parodė per regėjimą. Ar tai tiesa? Teisingai. Suprantate? Tiktai tai, ką Tėvas Jam parodė. Suprantate? Jis pasakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, Sūnus nieko negali padaryti iš Savęs, bet ką Tėvas Jam parodo, tą Sūnus ir daro“.

⁴² Ar atkreipėte dėmesį, kai mirė Lozorius? Jėzus, jie pasiuntė pas Jį, kad ateitų pasimelsti už Lozorių, Jis neatėjo, Jis tiesiog nuėjo toliau. Įdomu, kodėl. Jis turėjo regėjimą, kad Lozorius turi mirti. Taigi, kai Jisėjo toliau, jei atidžiai perskaitysite Raštą - Jis nuėjo toliau, jie vėl pasiuntė, Jis taip ir neatėjo,ėjo toliau. Tuomet po to, kai Jis... Po kurio laiko Jis pasakė: „Mūsų draugas Lozorius miega“. Arba: „Jis yra miręs“, - Jis pasakė jiems aiškiais žodžiais. Ir taigi Jis pasakė: „Bet jūsų labui džiaugiuosi, kad Manęs ten nebuvo, bet Aš einu jo pažadinti“.

⁴³ Taigi, pagal Jo Žodžius iš Švento Jono 5:19, Tėvas jau buvo Jam parodęs, kas įvyks, nes Jis pasakė: „Sūnus negali nieko daryti, išskyrus tai, ką Tėvas Jam parodo“. Ar taip? Ir prie kapo, stebėkite Jo maldą. Jis pasakė: „Patraukite akmenį“. Bet jeigu jis bus prikeltas, kam patraukti akmenį? Moterys turėjo kažką daryti, suprantate. Jis pasakė: „Patraukite akmenį“.

⁴⁴ Ir Jis pasakė: „Tėve, aš dėkoju Tau, kad Tu jau išklausei Mane. Bet aš pasakiau tai dėl tų, kurie stovi aplinkui“. Tiesiog įprasta malda, ir visada... tiesiog, kad jie žinotų, tada Jis pašaukė Lozorių iš—iš mirusių.

⁴⁵ Dabar, tas pats... Ir kai mūsų Mokytojas, darė tuos dalykus, skelbė tas pranašystes ir kalbėjo tik tai, ką Jam parodė Tėvas, tik... Kartą, Jis žinojo, kur buvo priišti du mulai; Jis žinojo, kur buvo viršutinis kambarys, kuris bus paruoštas ir vyras nešąsotį.

⁴⁶ Na, aš buvau apkaltintas, kad esu spiritistas, buvau apkaltintas, kad esu mediumas. Ir anądien kažkas man pasakė, kad... pasakė: „Ar jūs priklausote...“

⁴⁷ Ar kada nors buvo žmonių grupė, kuriai priklausė ši bažnyčia, vadinama „AŠ ESU“, ar kažkas panašaus?

Kažkas manęs paklausė, ar priklausau „AŠ ESU“.

Aš atsakiau: „Ne, JIS YRA, o aš esu Jo tarnas“.

Jis paklausė: „Argi nepravedate susirinkimo ten, kur buvo „AŠ ESU“?“

Aš atsakiau: „AŠ ESU“, vis dar yra ten“. AŠ ESU - tai mūsų Viešpats Jėzus, mūsų—mūsų Dievas, Jo Tėvas, „AŠ ESU, KURIS ESU“.

⁴⁸ Dabar, tai neteisingai suprasta, brangus drauge krikščioni, iš Dievo malonės, aš—aš—aš nesu nei vienas iš tų, aš—aš esu jūsų brolis, esu jūsų brolis. Ir galbūt aš nesu toks grėsmingas, kad griežtai kritikuoti ir plačiai reklamuoti, bei sudrebinti kaip koks nors didis, galingas pamokslininkas, aš ir nepretenduoju į tai. Ir mano drovumas, aš nieko negaliu padaryti, Dievas mane tokį sukūrė, aš—aš tiesiog turiu būti toks, koks esu. Štai ir viskas. Ir tiesiog tokiu, koku Jis nori, kad aš būčiau, toks aš ir turiu būti. Ir aš darau tik tai, ką Jis liepia daryti. Ir, pirma, tai būtų man skaudu... .

⁴⁹ Kartą, ne taip seniai Cleveland, susirinkimo metu priėjo tamsiaodis vyras ir paklausė: „Ar galėčiau gauti maldos kortelę, kad man išpranašautų ateitį?“

⁵⁰ O, tai bent! Man, tai buvo... Aš—aš meldžiu, kad Dievas neįskaitytų to prieš šį vargšą brolį, jis gėrė, bet jis—jis... Aš tikiu, kad Dievas to nepadarys. Atminkite, jūs ten galite piktžodžiauti Šventajai Dvasiai, suprantate. Suprantate?

⁵¹ Nors, draugai, šėtonas turi kažką, kad pamėgdžiotų ar imituotų viską, ką turi Dievas, viską, ką jis turi, jis tuo pamėgdžioja Dievą. Bet kur yra netikra, kažkur turi būti tikra, pagal ką tai būtų padaryta, kitaip tai nebūtų netikra. Ar tap? Jeigu jūs turėtumėte padirbtą dolerį, na, kažkur turi būti tikras doleris, jei ne, tuomet tai yra originalas, suprantate, ir jis tuomet nebūtų padirbtas.

⁵² Bet Jėzus taip pat buvo nesuprastas. Jis buvo nukryžiuotas. Jie vadino Jį Belzebubu; o Belzebubas: ateities spėjėjas ar demonas. Ar jūs žinote, kad Belzebubas buvo šėtonas? Demonų kunigaikštis. Ir jie sakė, kad Jo darbai, Jo—Jo veiksmai, kur Jis galėjo išpranašauti dalykus ir matyti tai, kas įvyks, ir Jis išvarinėjo demonus - tai buvo padaryta Belzebubo, kuris buvo demonų kunigaikštis, jėga. Jie žinojo, kad Jo jėga buvo daug pranašesnė už visus pranašus, jie žinojo, kad Jis buvo aukštesniame lygyje nei bet kuris iš pranašų, nes Jis žinojo ir suprato, bei Tėvas buvo su Juo, ir taip toliau, kaip Jis

tvirtino, o Dievas patvirtindavo, kad tai, ką Jėzus sakė, yra tiesa. Tačiau išorinis bažnytinis pasaulis, religinis pasaulis buvo tie, kurie sakė: „Jis yra Belzebubas, išvarinėja demonus per demonų kunigaikštį“.

⁵³ Bet ar jūs atkreipėte dėmesį? Demonai, kai susitiko su Juo, jie sakė: „Mes žinome, kas Tu esi, Tu esi Dievo Sūnus“. Teisingai. Ir jie turėjo pripažinti Jo valdžią.

⁵⁴ Dabar „Jeigu jie namų šeimnininką vadina Belzebubu, kiek labiau jie vadins tuos Jo mokinius?“ Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje?

⁵⁵ Ir aš—aš tikiuosi, kad niekam nesukėliau išpūdžio, jog buvau čia, mėgindamas pasielgti neteisingai. Aš—aš verčiau grįžčiau namo ir nebandyčiau net pamėginti apgaudinėti kitus.

⁵⁶ Praėjusį vakarą kažkas buvo pastate, turėjau labai stiprų jausmą dėl to, jog esu apgavikas. Taigi aš tai žinojau ir papasakoju apie tai savo sūnui. O šiandien atėjo laiškas nuo ponios, kuris patvirtino, mano sūnus pažvelgė, pasakė: „Pažvelk ten, tėti. Būtent tai, ką tu...“

Aš atsakiau: „Žinoma. Aš žinojau, kad jis ateis, supranti, kadangi Jis parodė man, kad jis ateis“. Aš pasakiau: „Jis buvo ten aną vakarą“.

⁵⁷ Ar girdėjai mane sakant: „Aš nesu apgavikas“, - vyrui, sėdinčiam ten gale? Žinojau, kad jis taip galvoja, sakė, jog esu apgavikas. Na, jei esu apgavikas, ateikite ir įrodykite, kad esu neteiskus, taip—būtent taip. Suprantate?

⁵⁸ Aš—aš—aš esu ne kas kita, kaip tik Viešpaties tarnas, lygiai kaip ir jūs - krikščionis. Suprantate? Ir aš pats iš savęs nieko negaliu padaryti, tik tai, ką Viešpats man parodo, kad galiu padaryti, aš negaliu padaryti daugiau, nei Jis man parodo. Ir šiuose regėjimuose Jis parodo man dalykus, kurie įvyks, parodo, ką žmonės yra padarę.

⁵⁹ Pirmus, maždaug dvejus metus, ar, šiek tiek daugiau nei dvejus metus, apie tris metus, vienintelis būdas, kaip galėjau pasakyti, buvo tai, kai paimdavau žmogaus ranką ir joje—joje pasirodydavo keistą išraišką. Ir galbūt Dievas žinojo, jog tai sukelia šiek tiek sumaišties. Ar galiu pasakyti kai ką iš širdies, jei tai gerai? Suprantate? Buvo tiek daug žmonių, kurie išėjo ir po to jautė keistus pojūčius savo rankose, žinote, ir jie susidarė klaidingą išpūdį, manydami, kad jūs gydote žmones koku tai pojūčiu, kurį jūs jaučiate savo rankoje. Daugelis ateidavo pas mane ir sakydavo: „Broli Branhamai, palieskite ir pažiūrėkite, ar turiu gydančią jėgą“.

⁶⁰ Ne, sakau jums dabar, jūs neturite. Vienintelę gydanti jėga glūdi Jėzuje Kristuje. Teisingai. Štai ir viskas. Štai ir viskas! Vienintelis dalykas, ką galite padaryti - nukreipti žmones į tai. Ir tai viskas, ką aš galiu padaryti, ar bet kuris kitas - nukreipti

žmones į Jėzų Kristų, Kuris juos jau išgydė. Kai Jis mirė Kalvarijoje, Jis sumokėjo aukščiausią kainą. Jis sumokėjo... Visi atpirkimo palaiminimai, už kuriuos Jis mirė Kalvarijoje, jau yra sumokėti prieš Dievą, skola yra pilnai sumokėta, ir jūs esate išteisinti prieš Dievą, esate paimti iš lombardo. Teisingai. Vienintelis dalykas, ką jums reikia padaryti - tai priimti tikėjimą Kristumi, ir išeiti iš lombardo, štai ir viskas.

⁶¹ Jis yra mūsų Giminaitis Atpirkėjas. Ar ne taip? Dievas buvo apreikštas kūne, kad užimtų mūsų vietą, kad taptų mūsų Giminaičiu. Kaip Rutos Knygoje, Išėjimo Knygoje ir taip toliau, kaip tai pamokslaujama, mokoma, kaip mes tampame Dievo giminaičiais, o Dievas nusileido ir apsigyveno Savo Sūnuje, Jėzuje Kristuje, tapdamas mūsų Giminaičiu. Ir Jis buvo mūsų Giminaitis Atpirkėjas. Ir viešas liudijimas turėjo būti pateiktas Izraelio akivaizdoje prie vartų, kaip Boazas numetė savo batus, parodydamas, jog jis ryžtingai atpirko Naomę, o atpirkdamas Naomę, jis gavo nuotaką Rūtą.

⁶² Ir Jėzus, kai Jis atpirko Izraelį, Jis gavo pagonių Nuotaką. Jis pateikė viešą liudijimą: Jis buvo iškeltas tarp dangaus ir žemės kaip Ženklas, tiesiai už Jeruzalės vartų. Ir ten, kur buvo sumokėta didžiausia kaina, ten, kur mes buvome atpirkti. Ir visas mūsų paveldas, kuris buvo prarastas - mūsų sveikata, mūsų jėgos, mūsų išgelbėjimas, visa, kas buvo prarasta ten, nuopuolio metu - buvo atpirkta Kalvarijoje. Štai taip.

⁶³ Ir mano broli, sese, ne tai, kaip gražiai jūs galite melstis, ar kiek jūs atgailaujate, tai jūsų tikėjimas, kuris veda jus į priekį - tikėjimas, kad Jis tai padarė dėl jūsų. Teisingai. Kiekvienas nusidėjęs ši vakarą yra išgelbėtas Jehovos Dievo akyse, bet tai niekada neduos jums jokios naudos, kol jūs nepriimsite to, ir nepatikėsite tuo, bei neišpažinsite tai, o tuomet Jis yra jūsų išpažinimo Vyriausiasis Kunigas, padarys, kad tai būtų teisinga prieš Dievą.

⁶⁴ Ir bet kurie atpirkimo palaiminimai, jei esate pavargę: „Jis buvo sužeistas už mūsų nusizengimus, sumuštas už mūsų nedorybes: bausmė ant Jo krito mūsų išganymui; Jo rėžiais mes esame išgydyti“. Tai jau padaryta, jūs tiesiog priimkite tai.

⁶⁵ Taigi, tarnautojas gali paimti Žodį ir paaiškinti tai. Aš nesu išsilavinęs, ne per daugiausia žinau apie Žodį, tik išgelbėjimo planą ir dalykus, kuriuos Dievas man apreikė. Tai niekada neatėjo per seminariją ar mokymus, tai atėjo tik per Dvasios apreikimą. Ir tai, ką žinau, aš žinau, kad Dievas man tai davė. Ir tuomet, ne per daugiausiai žinant apie Žodį, Jis davė tuos kitus dalykus, kurie galėtų būti patvirtinimu jums, kad aš kalbu jums tiesą.

⁶⁶ Ir Dievas žino visa tai... Aš pamokslavau prieš milijonus, bet niekada nebuvo tokio atvejo, kad būčiau pasakęs, jog turiu su tuo ką nors bendra. Visa šlovė atitenka Jėzui Kristui, Dievo

Sūnui, Kuris jus ten atpirko. Ir aš galiu kalbėti ir sakyti tik tai, ką Jis kalba ir sako. Ir aš tikiu, kad šįvakar, jei išeičiau iš šios salės ir daugiau čia niekada negrįžčiau, tikiu, kad jūs, kurie buvote susirinkimuose, turėsite paliudyti, bet kur šalyje ar už šalies ribų, kurie žinote, jog kiekvieną kartą, kai sergantysis, kai aš atsisėdu su sergančiuoju, nesvarbu kas jie yra, kada ar kur . . .

⁶⁷ Kaip ta ponia, kurią neseniai sutikau čia parke, ji ėjo per parką, buvo atvykusi iš Ilinojaus, ir ji labai sirgo, ėjo per parką, ir ji pasakė: „O, broli Branhamai“, - ir ji pradėjo pasakoti, o aš atsisėdau šalia jos. Ir ten Šventoji Dvasia sugrįžo (Ir galbūt ji dabar yra čia, manau, kad yra.), sugrįžo bei papasakojo jai visą jos gyvenimą, sėdint ten parke, suprantate, ir apie . . .

⁶⁸ Nė vienas iš jūsų niekada nėra matęs - tačiau tik tai, kad Jis visada pasako tiksliai būtent tai, kas yra su sergančiuoju, ir apie dalykus iš jų praeities, kas buvo. Ar tai tiesa? Ir tai. . . Kiek iš jūsų žino, kad tai tiesa? Dabar pakelkite savo rankas kaip—kaip to įrodymą. Matote? Taigi, tai neišgydo, tai tik įrodymas, suprantate, kad Jėzus Kristus yra čia.

⁶⁹ Ir paskutinius du vakarus, draugai, mes tiesiog leidome žmonėms veikti pagal jų pačių tikėjimą, bei atvedėme juos čia, o aš tiesiog stengiausi stovėti čia ir imtis iniciatyvos, ir tiesiog, kai žmonės ateidavo, susilaikyti nuo pokalbių su jais, bet tik melstis už juos ir praleisti juos pro čia, ir Dievas padarė mums nuostabių dalykų. Ir aš džiaugiuosi bei esu labai sujaudintas dėl to, nes galiu susitikti su daugiau žmonių. Paprastai priimdavau juos vieną po vieno, vieną po vieno, tai užtrukdavo labai ilgai, kad . . . kad surinkti reikiamą žmonių skaičių. Bet dabar pasiečiau toki lygį, kad kiekvieną vakarą galiu priimti penkiasdešimt. Ir tikiu, kad dar prieš kitą savaitę, kiekvieną vakarą priimsiu šimtą ar daugiau žmonių. Aš tikiu, kad Dievas gali . . .

⁷⁰ Ir noriu, kad kiekvienas iš jūsų, kai ateisite čia, nepriklausomai nuo jūsų būklės, noriu, kad priimtumėte Jėzų kaip savo asmeninį Gydytoją, ir išeitumėte iš čia tikėdami, liudydami, pareikalaudami savo išgydymo, prieš jums tai pajaučiant ar dar ką nors.

⁷¹ Taigi, vakar vakare pagyvenusi ponia, kuri buvo akla, jie atvedė tą vargšę senutę ant ant pakylos, kaip tik . . . Žinoma, patepimas veikė nepaprastai stipriai, ji tiesiog buvo pirma eilėje. Ir aš tariau: „Pasodinkite ją“, - maniau, kad po kelių minučių galėsiu prie jos priėti. Mačiau, kad ji buvo akla, atsitrenkdavo į ką nors, ir—ir jie bandė ją pasodinti. Ji priejo, aš uždėjau ant jos rankas ir ją palaiminau. Ir kai ji pradėjo eiti, kaip tik Dvasia pasuko ją, Jis apsuko mane, tada supratau, kad viskas baigta - štai ji, atgavo regėjimą. kažkas man pasakė, kad nuo to laiko ji sėdi ten gale, skaito ir panašiai. Kaip Dievas ją palaimino! Ir kaip mes esame dėkingi!

⁷² Ir kiti, kurie buvo kurti, o kai kurie buvo nebyliai, ir tame susirinkime buvo išgydyta iš įvairių rūšių ligų. Taigi, mes tikimės didžiųjų dalykų. Aš tiesiog atsitiktinai pažvelgiau į nedidukę moterį, sėdinčią čia kėdėje, sergančią. Dabar, Dievas tebūna gailestingas visiems.

⁷³ Taigi, dabar norėčiau perskaityti kai kurias Rašto vietas, kad galėtume pradėti mūsų maldos eilę. Ar esate pasirengę, kad už jus būtų pasimelsta? Ar patikėjote visa savo širdimi? O, telaimina jus Dievas.

⁷⁴ Nepažįstamasis mūsų tarpe, galbūt jūs niekada anksčiau nesate matę antgamtinio ligų atpažinimo. Aš nežinau, ką Šventoji Dvasia darys. Galbūt Jis paims ką nors iš eilės, arba kas nors paklaus manęs, kas negerai jų gyvenime ar kažką panašaus; galbūt kas nors nuodėmingas praeis per pakylą, Jis galbūt tiesiai ten pašauks mane ir sustabdys tai. Paprastai, po to, kai jie būna susirinkime ir mato tiek daug dalykų, apie kuriuos buvo pasakyta, jie paprastai atgailauja dar prieš užlipdami ant pakylės ir pasirošia, nes ant pakylės žmonėms buvo pasakyta daug baisių dalykų ir taip toliau. Ir jūs esate tų dalykų liudininkai.

⁷⁵ Dabar, noriu iškart perskaityti kai kurias Rašto vietas, kad... Mano žodžiai gali pavesti, aš esu žmogus, bet *šie* Žodžiai nepaves; *Tai* yra Dievo Žodis, Jis negali suklysti.

⁷⁶ Taigi, kiek iš čia esančiųjų turi tikėjimą Jėzumi? Leiskite pamatyti jūsų rankas. O, nuostabu! Gerai. Kiek iš jūsų tiki, kad Jis šiandien yra toks pat, koks buvo vakar ir kiekvieną dieną? O, tai puiku. Noriu... Taigi, tai jūsų tikėjimas. Ir noriu jums parodyti, norėčiau, kad jūs dar kai ką turėtumėte šį vakarą. Švento Jokūbo 2-o skyriaus 14-a eilutė, ir perskaitysiu net 26-ą imtinai. Dabar atidžiai paklauskite skaitomo teksto:

Kokia nauda, mano broliai, jei kuris sako turįs tikėjimą, o neturi darbų? Ar tikėjimas gali jį išgelbėti?

Negali. Jei tikite, kad Dievas jus išgelbės, turite tuo tikėti ir tada išpažinti, kad Jis tai padarė, prieš tai įvykstant... tuomet tai įgyvendina teisumą, suprantate.

Jeigu brolis ar sesuo būtų nuogi, ir—ir neturėtų kasdienio maisto,

ir vienas iš jūsų jiems sakytumėte: „Eikite ramybėje, susilkiite ir pasisotinkite“, tačiau neduotumėte jiems to... kas būtina kūnui; kokia iš to nauda?

Taip ir tikėjimas, jei neturi darbų, būdamas pats vienas yra miręs.

Taip, žmogus galėtų pasakyti: „Tu turi tikėjimą, o aš turiu darbus“; parodyk man savo tikėjimą be savo darbų, o aš tau parodysiu savo tikėjimą savo darbais.

Tu tiki...kad yra vienas Dievas; gerai tiki: demonai irgi tiki ir dreba.

Bet ar žinosi, o bergždžias žmogau, kad tikėjimas be darbų yra miręs?

Kas...Argi ne darbai buvo išteisintas mūsų tėvas Abrahamas, kai aukojo savo sūnų Izaoką ant aukuro?

Ar matai, kaip tikėjimas veikė su...darbai, ir darbai tikėjimas buvo ištobulintas?

Ir išsipildė Raštas, kuriame sakoma: Abrahamas patikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta teisumu: ir jis buvo vadinamas Dievo Draugu.

Tad matote, kad žmogus išteisinamas darbai, o ne vien tikėjimu.

Taip pat ir paleistuvė Rahaba, argi ne darbai buvo išteisinta, kai priėmė pasiuntinius ir kitu keliu juos išleido?

Dabar paskutinė eilutė, atidžiai paklausykite:

Kaip kūnas be dvasios yra miręs, taip it tikėjimas be darbų yra miręs.

⁷⁷ Taigi, visi jūs, turintys tikėjimą ir bijantys jį įgyvendinti - tai neduos jokios naudos. Kodėl gi ne, kodėl tiesiog neatidėjus į šalį visko, kas prieštarauja tikėjimui? Tikėkite ir veikite pagal tai, kuo tikite, ne pagal tai, ką—ką jūs jaučiate, ar ką liudija pojūčiai, bet pagal tai, ką liudija jūsų tikėjimas. Ar tai tiesa? Jūs turite tikėjimą Dievu, tuomet ir elkitės taip, lyg tikėtumėte Dievu.

⁷⁸ Taigi, jei Abrahamas būtų sakęs: „Aš turiu tikėjimą Dievu“, bet būtų bijojęs paaukoti savo sūnų Izaoką, tuomet nieko gero iš jo tikėjimo. Paulius išteisino Abrahamą tikėjimu, Paulius kalbėjo apie tai, ką Dievas matė Abrahame; bet Jokūbas išteisino jį darbai, Jokūbas kalbėjo apie tai, ką žmonės matė Abrahame. Suprantate? Dievas mato jūsų tikėjimą, o žmonės mato jūsų darbus. Ir jei sakote, kad jūs turite tikėjimą, bet bijote žengti žingsnį ir įgyvendinti jį darbai, tuomet jis neduos jokios naudos, jis niekada jums nieko gero neduos. Jūs turite tuo tikėti, turite priimti tai, ir turite elgtis atitinkamai, ar ne taip?

⁷⁹ Taigi, jūs manote, kad man buvo lengva ateiti, kai tas Angelas atėjo pas mane, ir, kiek žinau, nuo apaštalo laikų nieko panašaus nebuvo nutikę, man išeiti prieš tūkstančius, o kartais net prieš dvidešimt penkis ar trisdešimt tūkstančių žmonių per vieną susirinkimą, ir pasakyti...ir mesti tokį iššūkį, kai ten sėdėjo „Žvilgsnio“, „Gyvenimo“, „Laiko“, „Angliakasių“, kritikai, gydytojai ir visi kiti, bandantys surasti bent vieną trūkumą? Manote, kad tai buvo lengva? Bet broli ir sese, aš tikiu Dievu, tu, ką Jis man pasakė, taip tai ir bus.

⁸⁰ Ir kai stovėjau ten ir pasakiau, kad šalies karaliai ir monarchai kvies mane pasimelsti už juos, ar tai buvo... Aš patikėjau tuo, nes Jis man taip pasakė. Ir didingiausias karalius pasaulyje siuntė man telegramas, kad atvykčiau pasimelsti už jį – tai buvo Anglijos karalius Džordžas, ir panašiai įvairūs kiti, bei didys vyrai iš visos šalies.

⁸¹ Štai čia, būtent čia sėdėjo didis vyras, kuris ilgą laiką vaikščiojo su ramentais – Jungtinių Valstijų Kongreso narys, sėdintis čia, ponas Apšau, sėdėjo čia, daugelį, daugelį metų, šešiasdešimt šešerius metus, buvo neįgalus, sužalotas. Ir štai ši vakarą jis be ramentų, be vežimėlio, be nieko, vaikšto visiškai normaliai. Šventoji Dvasia yra tikra. Dievas daro... Tai jis, pakėlęs rankas, jei kas nors iš jūsų jo niekada nesate matę, tai jis čia. Kiek iš jūsų kada nors matė... niekada nematė Kongreso nario Apšau, kongresmeno? Leiskite pažiūrėti, pakelkite savo rankas. Na, jis šešiasdešimt šešerius metus buvo neįgalus, jis nukrito. Ir kol stovėjau čia ant pakylės, kai priėjau... Amžinasis Dievas, kuris yra mano Teisėjas, žino, kad aš jo nepažįstu, niekada savo gyvenime nebuvau matęs ar girdėjęs apie tą vyrą. Esu neišsilavinęs, jei būčiau turėjęs kokią nors išsilavinimą, aš būčiau pažinęs šį žmogų, jei būčiau lankęsis bibliotekose ir skaitęs knygas, ir... Jis, manau, 1926 metais kandidatavo į prezidentus. Ir jis... Ir didis žmogus iš Džordžijos, bet aš niekada jo nepažinojau.

⁸² Ir vieną vakarą, aš užlipau čia ant pakylės, ponas Baksteris buvo ką tik palikęs pakylą, aš pažvelgiau, viskas kabėjo čia, tiesiai priešais mane ir pamačiau Baltuosius rūmus, viską apie tai, pradėjau kalbėti, bet negalėjau pasakyti, ir aš papasakojau ponui Baksteriui. Po kelių akimirku Jis nužengė ir aš pamačiau, kur sėdėjo tas vyras, pamačiau, kad tai buvo jis, pamačiau, kaip jis susižeidė, kai buvo dar visai mažas berniukas. Ir jis buvo luošas visą... Aš jau ruošiausi išeiti, kai pradėjo lietus Dievo Dvasia, moteris pakilo iš neįgaliojo vežimėlio, įvyko dar keletas dalykų, kur Šventoji Dvasia apreiškė jiems, ir kai aš jau ruošiausi išeiti, ponas Kopp, brolis Kopp, pastorius, pribėgo ten, ir aš pasakiau: „Eikite ir pasakykite kongresmeniui, kad Dievas jį išgydė. Aš mačiau, kaip jis nueina“.

⁸³ Štai jis... Ar galėtumėte atsistoti, kongresmene, tiesiog, kad žmonės galėtų jus pamatyti? Štai jis, Jungtinių Amerikos Valstijų Kongreso narys, kuris šešiasdešimt šešerius metus buvo luošas. Pasakykite: „Slovė Viešpačiui“. Telaimina jus Dievas, mano broli.

⁸⁴ „Ir jie negalėjo pasakyti apie tai nieko blogo, nes tas vyras stovėjo su tais, kurie jau keturiasdešimt metų išgulėjo prie vartų“, o šis vyras šešiasdešimt šešerius metus buvo neįgalus. Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius... .

⁸⁵ Kaip gi ponas Apšau...? Aš jo niekada gyvenime nebuvau

matęs, nieko apie jį nežinojau, iš kur galėjau žinoti, kad jis buvo kongresmenas ir kas jis toks? Bet Šventoji Dvasia tai apreiškė čia, ant pakylės. Suprantate? Jis tai apreiškė. Savo . . . Atskleidžia Savo paslaptis . . . Taigi, tai neturi nieko bendro su manimi. Suprantate? Aš, tiesiog taip atsitiko, kad gimiau tam tikslui. Suprantate? Tai kaip ir Betesdos tvenkinys bei jo vanduo – jis negalėjo pasakyti: „Pažvelkite, koks nuostabus vanduo aš esu“. Nes kai Angelas pasitraukdavo iš vandens, tai buvo tik vanduo. Ar taip? Teisingai.

⁸⁶ Taigi, aš esu tik jūsų brolis, iš Dievo malonės, bet kai nužengia Viešpaties Angelas, tuomet tai jums tampa Dievo Balsu. Galbūt, jei jus įžeidžiau tuo, ką pasakiau, atleiskite man, bet jaučiau, kad tai galėjo sukelti nepasitenkinimą, tačiau aš esu Dievo Balsas jums. Suprantate? Aš dar kartą tai sakau: tuo metu tai buvo po įkvėpimu, suprantate, ir aš—aš jau pirmą kartą dėl to jaučiausi blogai, bet Tai pasikartojo. Taigi, suprantate, aš nieko negaliu pasakyti iš savęs, bet tai, ką Jis man parodo, tą ir sakau. Jūs tikite tuo, ir stebėkite, kas vyksta. Matote, *jis* padarė.

⁸⁷ Po buvimo didinguose susirinkimuose . . . Taigi, pažvelkite čia, ponas Apšau sėdi čia, klausydamasis pono Freeman pamokslavimo. Ir ponas Freeman, o, tai bent, tikriausiai yra galingas vyras Raštuose. Aš nepažįstu brolio Freeman, tik mačiau jo nuotrauką. Bet be abejonės, jis yra nuostabus Dievo vyras. Ir Oral Roberts, tai bent, jis . . . Aš pažįstu Oral, ir Oral yra nuostabus Dievo vyras, didis pamokslininkas. Ir brolis Ogilvie, aš su juo susitikau du kartus, nuostabus vyras. Ir brolis Apšau sėdėjo ten, o tie vyrai meldėsi už jį. Bet kas atsitiko? Tai buvo tiesiog tinkamas metas. Ir kai tas metas atėjo, ir jis pamatė antgamtinį veikimą . . . Suprantate? Argi tai ne nuostabu? Dievas siunčia Savo Žodį, tuomet Jis pasiunčia kažką, kas patvirtintų ir pagrįstų tai, suprantate. Taigi, mes turime visa tai, ir turėtume būti dėkingi už tai, ar taip nemanote?

⁸⁸ Taigi, jis pasakė savo liudijime, pasakė, kad jis tikėjo, jog aš . . . Viešpaties Žodis kalbėjo per mane. Taigi, padėjo savo ramentus ir kita, bei nuėjo, normalus ir sveikas. Suprantate?

⁸⁹ Aš nebūčiau to pasakęs tam vyrui, jei, pirma, nebūčiau žinojęs, kad Dievas man taip pasakė. Suprantate? Teisingai. Ir aš stengsiuosi būti sąžiningas su visais, kaip tik sugebu. Ir aš . . . Jei yra . . . Jėzus pasakė: „Ką surišite žemėje, bus suriša ir Danguje; ką tik atrišite žemėje, bus atriša ir Danguje“. Dabar, mes galime tai daryti, kaip leidžia Tėvas. Taigi, te Viešpats Jėzus palaimina jus.

⁹⁰ Ir dabar, kai kuriems iš jūsų, kurie esate čia ateiviai, jei Viešpaties Dvasia, kuri yra čia, jei Jis neaptiks ir nieko nepasakys apie susirinkusiuosius, na, ar—ar, ši vakarą, ar bet kam eilėje, tai—tai jau yra patvirtintą šių žmonių, jog tai tiesa, nes ši vakarą . . . kiekvieną dieną . . . Šiandien aš neturiu . . .

Tiesiog stengiausi išlikti laimingas, ir—ir melstis, žinote, ir—ir vaikščioti aplink, bei džiaugtis. Kai patenku po patepimu, aš prarandu. . . Aš prarandu vidutiniškai apie du svarus per dieną, kai—kai—kai esate po tuo patepimu. Praradau, manau, šešis svarus, tikriausiai šešis svarus, ar kažką panašaus, nuo to laiko, kai esu šiame susirinkime. Taigi, šiandien tiesiog stengiausi atsipalaiduoti ir tiesiog išeiti. Tai kažkas, kas padaro mane, kas atima žmogiškąją dalį, ir todėl mes žinome, kad jūs štai taip negalėtumėte ilgai išgyventi. Ir, taigi jūs melskitės, ir aš melsiuosi, ir tuomet, kai mes išrikiuosime žmones maldos eilei, esu tikras, Dievas išgirs maldas ir atsakys.

Palenkime savo galvas.

⁹¹ Brangus Dangiškasis Tėve, šį vakarą esu labai dėkingas už šią privilegiją būti priskirtu šiai krikščionių grupei, šiai Dievo išgelbėtų žmonių grupei, Dievo sūnų ir dukterų, kurie šį vakarą yra savo kelyje į tą didingą, laimingą kraštą, esantį už žvaigždžių, už visų ligų, rūpesčių. Esu taip dėkingas, Viešpatie, kad Kristaus malonės dėka Tu pašaukei mane būti jų broliu. Koks aš esu dėkingas!

⁹² Ir dabar, brangus Tėve, esu taip dėkingas, kad Tu nuo pat pradžių taip paliudijai žmonėms, ir už dalykus, kuriuos Tu leidai pasakyti Savo vargšui, neraštingam tarnui, parodydamas, kad tai Tu kalbėjai, o ne vargšas, neišsilavinęs žmogus, kad Tu įgyvendinai tai, jog didieji žmonės ir žemės karaliai. . . Ir tikiu, kad dar daugiau yra priešakyje.

⁹³ Ir dabar, Tėve, man yra didelė garbė šįvakar būti čia, Kalifornijoje, kur visur vyksta didingi tarnavimai. Tavo tarnas, brolis Freeman, yra ten, už kampo, Tu žinai, kur jis yra, nes Tu esi su juo. Ir aš meldžiu, kad šįvakar Tu išgydytum daugelį ten esančių. Suteik, Viešpatie, ten yra daug tų vargšų žmonių, daug mūsų tamsiaodžių draugų. Dieve, aš meldžiu, kad Tu palaimintum juos ir išgydytum juos šį vakarą, te bus tai didingas vakaras. Ir mes girdime ten, šventykloje, kad. . . [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . kur Tavo tarnaitė, ponja McPherson. . . [Tuščia vieta juostoje.] . . . paliesk šį vakarą kiekvieną iš tų vargšų sergančių žmonių, kurie ateina, kad būtų išlaisvinti. . . [Tuščia vieta juostoje.] Suteik tai, Viešpatie.

⁹⁴ Ir visame pasaulyje, prisimink šį vakarą visus Savo vaikus, išgydyk juos, Tėve. Palaimink kiekvieną tarnautoją ir kiekvieną Tavo tarnaitę, ir tuos, kurie stengiasi, įdėdami pastangas, kad—kad kažką padarytų dėl Tavo šio didžiulio derliaus lauke. Palaimink juos visus.

⁹⁵ Ir tuomet, Tėve, prisimink mus šį vakarą esančius čia, šioje nedidelėje grupelėje šį vakarą, mes meldžiame, kad daugelis būtų išgydyti, daugelis būtų išgelbėti, daugelis įsitikintų Tavo Buvimu, Viešpatie. Ir te mes visi, įskaitant Tavo tarną, visus tarnautojus ir visus čia esančius, šį vakarą, išeidami pro šio namo

slenksti, būtume geresni krikščionys nei buvome, kai mes įėjome, turedami daugiau tikėjimo Tavimi ir daugiau meilės Tau, Tėve. Suteik tai, šiuos palaiminimus.

⁹⁶ Ir jei tai bus Tavo Dieviška valia ši vakarą, Viešpatie, jei per pakyla praeis koks nors luošas, ir jei tai bus Tavo valia, o aš tikiu, kad taip ir yra - suteik jiems išgydymą nedelsiant stebuklo pavidalu, spontaniškai, kad žmonės, esantys auditorijoje, pamatytų ir tikėtų su didžiu tikėjimu, aš meldžiu, kad taip ir būtų, Viešpatie. Bet, jei ne - kai mes prašome Tavęs, mes tikime, kad gauname tai, ko prašome. Ir Tėve, aš meldžiu, kad Tu suteiktum jiems didį tikėjimą, kad jie nebūtų nusivylę, bet išeitų iš čia laimingi, džiaugdamiesi, laukdami to bet kuriuo metu, kiekvieną savo gyvenimo minutę stengdamiesi geriau vaikščioti, ar matyti, ar kokia tai bebūtų jų problema.

⁹⁷ Ir jei tai bus Tavo Dieviška valia, atskleisti bet kurio iš jų širdies paslaptis, dėl kurių jie atsidūrė tokioje būklėje, kalbėk Savo nuolankiam tarnui, Viešpatie. Štai, aš stoviu, pasitikėdamas, kad Kristaus Kraujas apvalys mane nuo visu mano nuodėmių, jog būsiu kanalas, per kurį Tu ši vakarą galėsi kalbėti Savo žmonėms. Išgirsk mano malda, Tėve, nes aš prašau to iš visos savo širdies, Tavo Sūnaus Jėzaus Vardu. Amen.

⁹⁸ Dabar, mylimieji draugai krikščionys, norėčiau, kad jūs visi ten esantys, melstumėtės su manimi. Visi jūs, daugelis iš jūsų tikriausiai nebūsate maldos eilėje, o tie, kurie norėtų būti maldos eilėje; aš—aš norėčiau, kad aš—aš galėčiau. Kai tikėjimas vis stiprėja, tikiu, kad rytoj vakare, jei Viešpats leis, pabandysime pasiekti šimtą. Ir tuomet, jei pavyks pasiekti šimtą, jei nebus gana daug įžvalgumo, tada aš galėsiu tai įgyvendinti, suprantate. Bet aš... Šiuo—šiuo atžvilgiu, kai tai iškyla, tiesiog yra daug dalykų...

⁹⁹ Taigi, kai jis pradeda groti tą muziką tiesai ten, galiu jausti, kaip Jis nužengia. Štai Jis. Matote?

¹⁰⁰ Pažvelkite, drauge krikščioni, aš nežinau, kur jie... viena iš tų nuotraukų. Bet jūs ją matėte, visi jūs, ar ne? Daugelis iš jūsų esate matę Jo nuotrauką, ji yra ten, prie prekystalio. Tai buvo įrodyta mokslo pasaulio, kad Tai buvo Dievo Angelas, geriausių Amerikos ekspertų - FTB.

¹⁰¹ Taigi, Jis dabar čia, ant pakylės. Tai tiesa, brangus drauge, aš nežinau, ką padaryti, kad jūs patikėtumėte tuo, bet tai—tai yra tiesa. Ir jeigu jūs nežiūrėsite į žmogų, jūsų brolių, bet jei pažvelgsite į tai, apie ką aš kalbu - į Viešpatį Jėzų ir į Jo gydantį Angelą ant pakylės...

¹⁰² Ar tikite, kad Dievas yra davęs pavedimą išgydymo Angelams? Kas tuomet buvo ant varinės gyvatės? Kas tai buvo prie Betezdos tvenkinio, jei ne Angelas, nužengęs iš Dangaus. Suprantate? Suprantate? Aš nesu Dievo dovana - Angelas yra Dievo dovana; Jis atėjo iš Dangaus, aš atėjau iš žemės. Ir Jis

nužengė iš Dangaus, kad apgaubtų, arba uždengtų žemišką indą, bei kalbėtų žemiškiems žmonėms, suprantate, kad—kad jie . . . jūs patikėtumėte Juo, ne manimi - Juo, apie kurį aš kalbu, ir taip darant, Dievas jus išgydys.

¹⁰³ Dabar pakviesime mūsų maldos eilę. (Kokius—kokius—kokius skaičius ar raides ir skaičius tu išdalinai sūnau? Nuo penkiasdešimt vieno iki šimto. O kokia tai raidė? „U“. Vis dar „U“.) Gerai. Nuo penkiasdešimt vieno iki šimto. Dabar pažiūrėkime, kiek . . . ? Pažiūrėkime, ar čia yra penkiasdešimt pirma maldos kortelė? Kas nors pakelkite, tiesiog pakelkite savo ranką, kas turite penkiasdešimt pirmą maldos kortelę. Tiesiai čia, penkiasdešimt pirma maldos kortelė? Ar čia yra penkiasdešimt du? Gerai. Penkiasdešimt trys čia? Taigi, tokiu—tokiu būdu jūs ateinate. Taigi, tai būdas tiesiog išvesti juos. Taigi, galėčiau . . .

¹⁰⁴ Jei norite, galėtume pakviesti tuos žmones čia, ir Dievas tiesiog pasakytų, kas tiksliai jiems negerai, arba galėčiau pakviesti vieną iš auditorijos, ar ką nors, neturintį maldos kortelės - patepimas yra čia, Šventosios Dvasios patepimas yra čia dabar, kad išgydytų.

Dabar, kiek . . . ? Taigi, pakvieskime . . . Pažiūrėkime, kiek turėtų . . . ? Na, galėtume iškart pakviesti visą grupę.

¹⁰⁵ Jūs visi turite tikėjimą. Taigi, atminkite, jūs, kurie ateinate, atėkite tiesiai čia, ir kai jūs praeinate čia, tikėkite, jog būsite išgydyti. O likusieji, pasėdėkite dar šiek tiek. Ir ponias ant gulto, jūs taip pat turite maldos kortelę, sese, ar turite? Aha?

¹⁰⁶ Dar minutėlę, mano sūnus man ką tik pasakė . . . Taigi tie, kurie gultuose ir su neįgaliais vežimėliais, ir visa kita, kurie bus pakviesti į maldos eilę, jei išsirikiuotumėte tiesiai štai čia, kai aš . . . mes pasakysime jūsų numerį, aš nulipsiu ir pasimelsiu už jus, net nereikės jūsų atvesti ant pakylės, jei nenorite ateiti, arba jeigu jie panorės jus pakelti . . .

Matau, kaip ši ponias čia turi . . . Atrodo, ji sėdi kėdėje.

¹⁰⁷ Dabar, penkiasdešimt trys, penkiasdešimt keturi, penkiasdešimt penki, penkiasdešimt šeši, penkiasdešimt septyni, penkiasdešimt aštuoni, penkiasdešimt devyni, šešiasdešimt. Jūs išsirikiuokite tiesiai štai čia, pagal numerius, taip, kaip esate. Gerai. Gerai, šešiasdešimt. Ar tai maždaug . . . ?

¹⁰⁸ Gerai, minutėlę, manau, kad kažkas kažkur ne taip. O, kas nors galėtų . . . Mergaitė, ar ji . . . ? Luktelėkite minutėlę. Norite, kad kas nors ją ten atneštų? Tiesiog leiskite mažylei ten atsistėti. Ar turi maldos kortelę, brangioji? Tu turi teisę, kad už tave pasimelstų. Tiesiog minutėlę, palikite ją sėdėti ten, toje vietoje.

¹⁰⁹ Ką apie tai manai, mieloji? Ar tiki, kad tai tiesa? Ką manai, kas yra tas keistokas jausmas, kuris dabar tave apima? Tai Šventojo Dvasia, ar ne taip? Tu tiki tuo, ar ne, brangioji?

Tu tiki, kad tai, ką pasakė brolis Branhamas, yra tiesa, kad Dievo Angelas mane pasiuntė sužinoti šiuos dalykus? Tu tuo tiki? Matau, kad esi—esi suluošinta ar kažkas, manau, kad tau amputuota viena galūnė. Ar tai tiesa? Ar tai tiesa? Taip, tai... Aš tavęs nepažįstu, ar ne, brangioji?

¹¹⁰ Brolis įėjo ten, ir matau, tai tarsi atsiveria regėjimas. Taigi, tik minutėlę, dabar visi vėl būkite pagarbūs, tik sekundėlę.

¹¹¹ Dabar, vėl pažvelk į šią pusę, brangioji, aš tiesiog noriu užmegzti ryšį. Supranti, ten yra daug žmonių, kurie stengiasi patikėti, ir tai... Taigi, taip, m-hm. Tu turi... turi... Tai padarė vėžys, ar ne, brangioji? Tau buvo... ir amputavo tavo koją. Jis vis dar tavo organizme, vis dar kankina. Ar ne taip? Aš dabar tiesiog pasimelsiu už tave, brangioji.

¹¹² Mūsų Dangiškasis Tėve, ta vargšė mergaitė, sėdinti ten, aš tikiu, kad Tu leisi jai gyventi, Brangusis Dieve. Pasigailėk vaikelio, mielos mažylės. Suteik jai išgydymą tiesiog dabar. Meldžiu šio palaiminimo, Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus Vardu. Amen.

¹¹³ Telaimina tave Dievas, brangute. Ar tikite, kad dabar viskas bus gerai? Tiki? Ar priimsi tai dabar? Telaimina tave Dievas, tai puiku. Tu esi. Teisingai, Jis sutiko tave.

[Brolis Bili Polis Branhamas sako: „Tėti?“—Red.]

(M-hm?)

[„Visi tie žmonės ten, o atėjo tik apie dvidešimt iš jų. Visi jie, „U“, nuo penkiasdešimt vieno iki šimto, visi iš jų.“]

(Ką sakai?)

[„Noriu „U“, nuo penkiasdešimt vieno iki šimto, o ten yra tik apie dvidešimt“.]

(O. O, gerai.)

¹¹⁴ Nuo penkiasdešimt vieno iki šimto, te išsirikiuoja, nuo penkiasdešimt vieno iki šimto, išsirikiuoja štai taip. Visi būkite pagarbus, kaip tik galite, tikėkite visa savo širdimi.

¹¹⁵ Kas tai buvo, pone? [Brolis komentuoja mergaitės kortelę—Red.] O, taip. Tai neišgydo, tai tiesiog... Bet aš tikiu visa savo širdimi... Negaliu matyti, žmonės taip judėja. Aš prieisiu arčiau prie mergaitės prieš... Manau, kad aš... Ką...? Kai jie yra išgydyti, aš matau baltą Šviesą. Ta pati Šviesa juda aplinkui ir tiesiog laimina, Ji yra tarsi palaiminimas, aš matau Ją. Ir tikiu, kad mergaitei viskas bus gerai. Tikiu, kad jai viskas gerai, sesute. Supranti? Aš tikiu, kad tau nėra dėl ko nerimauti, brangioji, tu pasveiksi.

¹¹⁶ Gerai. Dabar, visi... Taigi, jie tarsi, galbūt šiek tiek... Taigi, prižiūrėtojai pasirūpins, kad jie ateitų maždaug pagal numerius, kadangi aš tiesiog nežinau, kaip vyks šie dalykai. Aš tiesiog turiu—turiu... kaip Viešpats juda toliau.

¹¹⁷ Dabar, visi būkite pagarbūs. Taigi, kiek iš jūsų dabar yra ten, maldos eilėje, yra pasiruošę tikėti visa savo širdimi, kad—kad jūs—kad jūs pasveiksite? Tikėkite tuo visa savo širdimi—kad pasveiksite. Ar dabar pavesite save Viešpačiui Jėzui, ir pasakykite: „Aš dabar priimu Tave, mano Dangišskasis Tėve, kaip savo Gydytoją. Ir Tavo malonės dėka ši vakarą, nesvarbu, kas benutiktų, kai eisiu per tą maldos eilę, aš priimu Tavo palaiminimus. Ir tikiu, kad kai ant manęs uždės rankas, aš pasveiksiu. Aš niekada daugiau nebeturėsiu neigiamo liudijimo, aš tikėsiu Viešpačiu“? Ar pakelsite savo ranką, sakydami: „Aš tikiu tuo, ir dabar tai išpažįstu“? Telaimina jus Dievas.

¹¹⁸ Taigi, kartą man kažkas pasakė, ne man, bet kitam broliui, tarnautojas jį užsipuolė, sakydamas: „O, kokia gėda! Jis liepia žmonėms patikėti dar prieš tai, kai kas nors įvyko“.

¹¹⁹ Kaip gi jūs būsite išgydytas, jei ne tikėjimu? Abrahamas patikėjo Dievu, kad Jis leis jam turėti vaiką nuo Saros, ir per dvidešimt penkerius metus nieko neįvyko, o jis visą laiką stiprėjo, tikėdamas, kad tai įvyks. Ir mes esame Abrahamo vaikai. Ar taip?

¹²⁰ Gerai. Taigi, visi būkite pagarbūs, kiek tik galite. Dabar, galbūt ta Šventoji Dvasia... Tik minutėlę. Taigi, galbūt Jis suteiks tik šiek tiek išvalgumo, kol aš galėsiu įeiti į gilesnį tapetimą, tiesiog minutėlei, ir—ir tada... taigi žmonės galės praeiti. Ir aš tikiu, jei jie ateis ir tiesiog tikės, tarsi įžengdami į vandens baseiną, Viešpaties Angelas yra čia, ant pakyls, ir Jis tai padarys.

Dabar pasimelskime.

¹²¹ Tėve, Tu žinai viską, o aš nieko nežinau. Bet mes—mes meldžiame, kad Tu dabar ateitum didingu apsilankymu ir palaimintum Savo žmones, bei kalbėtum jiems, Viešpatie, tiesiog dabar, bei išgydytum juos. Ir te parodysi, kad Tu esi čia, ir Tu esi... esi su Savo tarnu. Suteik tai, Viešpatie. Ir te kiekvienas bus išgydytas. Jėzaus Kristaus Vardu. Amen. Amen.

Gerai, dabar būkite maldoje. Ir jeis norite...

¹²² Taigi, atveskite savo sergantįjį. Dabar tik minutėlę. Taigi, aš tiksliai nežinau, kas. Kaip laikotės, poniai? Aš šiek tiek pasiruošiau tam, kad sergantieji, kurie praeina, žinote, na, jie galėtų—jie galėtų išgirsti, turiu omenyje, kad žmonės išgirstų sergančiuosius, suprantate, štai ką aš turiu omenyje. Ir jūs turite, jūs atvykote, kad už jus pasimelstų. Ir jūs, galbūt, norite šiek tiek sužinoti apie save, nes aš—aš—aš jaučiu, kad yra kažkas, ką jūs norėtumėte sužinoti, savo—savo būkle.

¹²³ Jūs nervinga, ar ne? Labai nervinga. Ar nepraradote gana nemažai svorio? Matau prieš mane stovinčią moterį, kuri yra daug stambesnė už jus. Ir, sakykite, ar jūs ne Žodžio tarnautoja, ar kažkas panašaus? Ar jūs mokote, ar kažkas panašaus? Taip, būtent taip ir maniau, kas jūs esate. M-hm. Ar dabar

tikite? Jūs visą laiką esate įsitempusi. Kas tai - jūs pati save nuvarginate; šiaip ar taip, jūs patyrėte nemažai įtampų. Ne taip seniai pradėjote nerimauti ir atrodė, tarsi jums būtų kažkas nutikę, dėl ko jūs tiesiog tapote visiškai suvaržyta. Taigi, tai ne kas kita, kaip šėtonas, bandantis sutrukdyti jums, dabar, tai šėtonas bando prakeikti jus ir mesti tai prieš jus. Ir kaip . . . Jūs neturėtumėte to priimti, jūs turite atmesti tai ir—ir dabar tikėti. Ar tai tiesa? Na, atekite čia minutėlę.

¹²⁴ O Tėve, aš dėkoju Tau už Tavo malonę ir gerumą, ir meldžiu Tave, kad tiesiog dabar išgydytum mūsų brangią seserį.

¹²⁵ Tu demone, palik moterį, išsik iš jos, Jėzaus Kristaus Vardu, palik ją!

¹²⁶ Taigi, pažvelkite čia, sese, ar dabar priimate tai? Gerai. Eikite džiaugdamasi ir laiminga, ir imkitės Viešpaties darbo.

¹²⁷ Dabar pasakykime: „Šlovė Viešpačiui“. Ponia—ponia pasveiks, jai viskas bus gerai.

¹²⁸ Taigi, tik minutėlę. Dabar čia, šalia manęs, stovi dar vienas žmogus. Taigi, visi tiesiog . . .

¹²⁹ Ateikite čia, pone. [Brolis klausia: „Pone, kas su manimi negerai?“—Red.] Pone? [„Pone, kas su manimi negerai?“] Na, taigi, jei tik pažvelgtumėte į šią pusę ir patikėtumėte manimi kaip Dievo tarnu . . . Taigi, mes—mes esame nepažįstami šio gyvenimo kelionėje, Aš—aš jūsų nepažįstu, mano broli, ne daugiau nei tai, kad jūs tiesiog stovite čia. Ir aš pajutau, kai jūs atėjote - čia yra svetinga dvasia. Ir jūs taip pat kenčiate. Teisingai. Ir jūs—jūs turite skrandžio problemą, ar ne taip? Taip, pone, tai tiesa, jūs kenčiate. Matau, kaip maistas pasirodo prieš jus, o paskui išnyksta, taigi aš žinau. Sakykite, ar jūs taip pat esate tarnautojas? Jūs taip pat esate Evangelijos tarnautojas. Ar ne taip? Taip, pone. Ir—ir jūs—jūs esate tikintis, ar ne, broli? Ir norite būti išgydytas, ar ne? Dabar atekite čia minutėlei, broli.

¹³⁰ Mūsų Dangiškasis Tėve, ši vakarą aš laikau savo rankas ant Tavojo tarno, Viešpatie. Ir Biblijoje pasakyta, jeigu jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks.

¹³¹ Šėtone, paleisk šį vyrą, tu bandai jį surišti, Jėzaus Kristaus Vardu, palik tą vyrą!

¹³² Taigi, mano broli, tai, kas sukėlė jūsų skrandžio sutrikimą, buvo kažkas panašaus, kaip ir tai poniai, kuri ką tik praėjo - tai nervinė būklė. Jūs jau kurį laiką buvote nervingas, o pastaruoju metu tai buvo blogiau nei bet kada. Ar ne taip? Taip, pone. Ir tuomet jūs turėjote daug problemų, kurias sukėlė visa tai, ir taip toliau. Taigi, eikite tiesiog . . . Aš pasakiau jums tiesą. Ar taip? Jūs esate tarnautojas. Pakelkite savo ranką, jei tai tiesa. Tai—tai tiesa. Gerai. Taigi, jūs . . . Aš jokių būdu negaliu to žinoti, tik per Jėzų Kristų. Ar taip? Jūs jaučiate, taigi, būdamas Evangelijos tarnautoju, jūs jaučiate, kad čia yra kažkas keisto, ar, meilės

jausmas, ir . . . Ar taip? Taigi, kad žmonės pamatytų, jog tai tiesa, pakelkite savo ranką. Taip.

¹³³ Taigi, tai Viešpaties Angelas, kur šis tarnautojas yra liudytojas to, ką Jis kalbėjo jam. Taigi, kas dar tai yra - Viešpaties Dvasia? Dievas Danguje žino, kad aš apie tą vyrą nežinau nieko daugiau nei . . . Bet tiesiog dabar stovėdamas čia ant pakylės, kai jis užlipo, pajutau svetingą dvasią. Pasakiau: „Jūs esate tikintis krikščionis“. Taigi, tai ta pati Dvasia, kuri per mūsų Mokytoją pasakė Natanaeliui: „Štai tikras izraelitas, tikintysis, izraelitas, kuriame . . .“

O jis paklausė: „Iš kur Tu mane pažįsti?“

¹³⁴ Ir čia, aš mačiau jį, jo problemą, jo dalykus ir jo skrandžio būklę, ir taip toliau, kas buvo teisinga, jis jaučia Dvasios liudijimą. Ar tai ta pati Dvasia, kurią mums pažadėjo Viešpats Jėzus Kristus, kad bus čia paskutinėmis dienomis?

¹³⁵ Telaimina jus Dievas, mano broli. Eikite ir jūs būsite sveikas žmogus. Ir telaimina jus Dievas, ir būkite . . .

Pasakykite: „Šlovė Viešpačiui“, - visi, ir tikėkite visa savo širdimi, jog Dievas yra čia, kad išgydytų visus tuos, kurie tiki.

¹³⁶ Gerai, dabar ateikite, sese. Ką pasakytumėte, jei pasakyčiau jums kad buvote išgydyta, dar sėdint ten, kėdėje? Jūs išgydyta sese. Eikite savo keliu bei džiaukitės, ir būkite išgydyta. Amen.

¹³⁷ Dabar, kad auditorija galėtų suprasti, kai kurie žmonės . . . Norėčiau, kad kai kurie iš jūsų, neturintys jokių maldos kortelių, pažvelgtumėte į šią pusę, noriu, kad jūs tikėtumėte.

¹³⁸ Sesutė, kuri ką tik ten praėjo ir kentėjo nuo diabeto bei kitų negalavimų, anemija - jai dabar viskas bus gerai.

¹³⁹ Taigi, tiesiog turėkite tikėjimą. Dabar palaukite, čia ant gulto į mane žiūri moteris. Taigi, ponია, noriu su jumis užmegzti ryšį tiesiog pasikalbėdamas su jumis. Jūs neturite maldos kortelės, ir esate nepažįstama, ir aš jūsų nepažįstu, tačiau jūs kenčiate nuo artrito. Ar ne taip? Jūs taip pat esate suluošinta. Ar ne taip? Ir dabar, jei patikėsite visa savo širdimi, ir kai Dievo stebuklai, ar dalykai pradeda vykti ant pakylės, jei būčiau jūsų vietoje, manau, pasakyčiau: „Jėzau Kristau, aš dabar priimu Tave“. Čia yra vyras, kuris traukia, tiesiai priešais moterį, sėdinčią čia, neįgaliojo vežimėlyje, kad aš nematau, kas vyksta. Bet aš—aš tikiu, jeigu jūs tik priimsite Jį visa savo širdimi, Dievas atiš jus, ir jūs galėsite atsistoti, išeiti iš pastato ir būti sveiku žmogumi. Taigi, pagalvokite apie tai. Jūs stengiatės turėti tikėjimą, ar ne? Jūs stengiatės turėti. Jūs taip pat savo širdyje turite troškimą, ar ne? Matau artimą vaikščiojimą su Dievu - vaikščioti arčiau su Juo, matau virš jūsų, šešėlis tarsi uždengia aplink jus.

¹⁴⁰ Kažkas ką tik padarė . . . Dabar tik minutėlę, Dievo Dvasia juda. Manau, tai ponია, sėdinti tiesiai, ar vyras, tiesiog tiesiai

čia, ne, manau, tai ponias, sėdinti ten gale, toje kėdėje. Kažkas yra negerai, kraujas, ar ne, sese? Ar nesergate anemija ar kokia-... Taip, tiesiai ten. Ar ne taip? Atsistokite. Jėzus Kristus jus išgydo. Tai... Amen. Ponias tiesiai... Taip.

¹⁴¹ Čia taip pat dar vienas, tiesiai už jos. Teisingai. Atsistokite, ponias. Teisingai. Jūs tai įveiksite.

¹⁴² Dabar palaukite minutėlę, ponias, jūsų draugė, sėdinti ten šalia jūsų, vėžio atvejis, gerai, atsistokite, sese. Viešpatas Jėzus išgydys jus nuo to vėžio, jei tik patikėsite. Amen.

Dabar visi būkite pagarbūs, kiek tik galite. Gerai, sūnau, atvesk ponias.

¹⁴³ Ar jūs esate tikinti, sese? Ar tikite, kad Šventoji Dvasia dabar yra čia? Ar tikite, kad tai, ką jaučiate, yra Jis? Aš—aš laiminu jus, mano sese, dėl jūsų išgydymo, Jėzaus Kristaus Vardu. Eikite ir būkite sveika. Telaimina jus Dievas.

Dabar turėkite tikėjimą, kiekvienas, tikėkite visa savo širdimi.

¹⁴⁴ Dabar, mažoji sesute, kaip jautiesi šią popietę? Ar esi tikinti? Ar tiki, kad—kad Dievas siuntė mane tai padaryti dėl tavęs? Tu—tu tikrai tiki tuo visa savo širdimi? Tu tiki. Ką manai, jei aš, nieko apie tave nežinodamas, galėčiau pasakyti, kas su tavimi yra negerai? Būtų nuostabu, ar ne? Dabar pažvelk, kad žinotum tai, ir būtų užtikrinta, tu jau gana ilgą laiką esi tokia, ar ne? Teisingai, nuo pat mažumės. Ir, žinoma, dabar tavo akys turi astigmatizmą, tai sukelia visa tai, tavo regėjimas nėra labai geras. Tai vienas dalykas, kas yra negerai su tavimi, tai dar ne viskas. Tuomet tu, taip pat... Aš matau, kad—kad tu niekada nebuvai patenkinta tuo, kokių būdu tu stengeisi tarnauti Dievui, visada norėjai gilesnio vaikščiojimo su Dievu, nes matau, kaip šešėlis seka tavo keliu. Tu taip pat kenti dėl širdies problemos, (Ar ne taip?), kuri vargina tave. Ar ne taip? Taigi, kas jei...? Ar tai tiesa? Ar aš pasakiau tau tiesą?

¹⁴⁵ Dabar, ar priimsi mano, kaip Dievo tarno, žodį? Jei tai... Jei žinau, kas buvo tavo gyvenime, ar aš žinau, kas bus tavo gyvenime? Ar dabar pasakysi prieš Dievą, kad priimsi Jį kaip savo Gydytoją, ir eisi pakelta galva, džiaugsies ir šlovinsi Dievą, bei gyvensi kuomet arčiau Jo, ir būsi sveika moteris? Ar norėtum tai padaryti? Ateik į priekį.

¹⁴⁶ Mūsų Dangiskasis Tėve, aš laiminu šią jauną panelę, patrauk visus dalykus. Ji stipriai veržiasi, Viešpatie, siekdama to tikslo ten, bandydama patekti ten. Šėtonas pasiryžęs pasiųsti ją pirma laiko į kapą, bet Tu esi čia, kad išgydytum ją. Aš laiminu ją, Viešpatie, kad ši širdies problema paliktų ją ir ji būtų sveika moteris. Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

¹⁴⁷ Taigi, tikėk tuo. Gerai. Tu netgi gali nusiimti savo akinius, sesute, ir nulipti nuo pakylės, ir būti sveika. Būk palaiminta.

Pasakykime: „Šlovė Viešpačiui“, - visi.

¹⁴⁸ Gerai. Taigi, tai jos klausia. Dabar tai matau, jūsų... Jūsų akys labai blogos, jūs apaksite. Ir, jūs tikite, kad Dievas jus išgydys? Visa savo širdimi?

¹⁴⁹ Suprantate, kažkas ten stovėjo ir užstojo man. Aš atsitiktinai pagavau tai, tiesiog prieš tai, kai tai pateko ten. Matau, ką...

¹⁵⁰ Taigi, jūs prarandate regėjimą. Ir Jėzus Kristus yra čia, kad suteiktų jums regėjimą, motule. Ar jūs tikite tu? Iš visos savo širdies? Taigi, motule, galbūt esate šiek tiek pagyvenusį, bet Dievas jus myli. Kai laikau jūsų ranką, galvoju apie savo brangią mamą, kuri ši vakarą namuose meldžiasi už mane; ji daro kiekvieną vakarą. Ir vienas iš didžiausių Motinos dienos palaiminimų, kurį dabar galėtumėte gauti, be savo—savo išgelbėjimo, kurią jau turite, būtų tai, kad vėl galėtumėte matyti ir laisvai vaikščioti. Argi tai nebūtų nuostabu? Dabar, brangi motule, aš—aš žinau, kad vieną iš tų dienų jūs ir aš stosime prieš mūsų Viešpatį Jėzų. Taigi, aš paprašysiu Jo, kad išgydytų jus, o jūs tikėkite, jog tai, ką pasakiau apie Jį, yra tiesa. Ir norėčiau, kad jūs dabar palenktumėte savo galvą.

¹⁵¹ Mano Tėve, kai brangi motulė, verkdamą ir apakusį, palenkia galvą ant mano peties, šėtonas jai padarė šį blogį, jos akių nervai nebeišlaiko, ir ji apako. Bet Tu esi čia, kad atstatytum jos regėjimą, Tėve. Ši vakarą ji stovi tokia nuolanki ir paklusni, aš prisimenu senųjų laikų Sarah, prisimenu akląjį Bartimiejų prie vartų, vyrą, kur Tu spjovei ant molio ir patepei jo akis. O dabar, Tėve, jei Tu būtum čia ši vakarą, sėdėtum tarp mūsų kūniškame kūne, ji pribėgtų, priglaustų galvą prie Tavo peties, o Tu palaimintum ją, brangus Tėve. Ir žinau, mano... esu labai menkas pakaitalas, bet, Brangus Dieve, jei Tu ieškotum teismo, kur ji rastum? Taigi, Tėve, aš laiminu ją, kad Tu vėl suteiktum jai regėjimą. Tavo Sūnaus Jėzaus Vardu, te ši aklumo dvasia palieka šią pagyvenusią motulę, ir te dabar ji galės matyti. Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

¹⁵² Dabar, motule, noriu, kad pažvelgtumėte čia į mane. Ar matote mane? Gerai mane matote? Noriu, kad uždėtumėte savo pirštą man ant nosies, kad jūs žinotumėte, jog aš... Ar galite matyti mano pirštus? [Sesuo sako: „Aš, bent jau iš dalies matau“—Red.] Gerai, ar dabar matote mano pirštus? [„O, taip.“] Galite juos matyti? Kiek jų pakėliau? [„Vieną.“] Na, kiek dabar? [„Du.“] Štai taip, motule, jūs atgavote savo regėjimą.

¹⁵³ Kas įvyko, šėtonas, aklumo dvasia... Taigi, Biblijoje pasakyta: „Kai kurtumo ir nebylumo dvasia...“ Taigi, gydytojas pasakytų, kad tai—tai jūsų ausies būgnėliai buvo nustoję veikti, arba akys nustojo veikti, nervai, žinote. Bet paklauskite, kas tai yra, vienintelis dalykas, ką jis sako - kad nervas buvo apmiręs. Bet kas privertė jį mirti? Buvo kažkas, kas užvaldė jį antgamtiskai, jis neapmirė visame jūsų kūne, jis tiesiog apmirė

ten. Gerai. Taigi, jei turėčiau skaidrų raištį aplink savo ranką, laikydamas jį štai *taip*, užblokuočiau kraujotaką. Suprantate? Na, tada visas tepalas, kurį užteptumėte ant pirštų, nepadėtų, reikėtų jį atlaisvinti, kad kraujotaka vėl galėtų tekėti. Ar taip? Na, regėjimo energija, regos nervas, netekėjo į jūsų akis, nes antgamtinė būtybė, demonas, aklumo dvasia buvo sugriebusi jūsų nervą ir jį laikė. Suprantate? Dabar jo nebėra, todėl jūs galite geriau matyti.

¹⁵⁴ Jums viskas bus gerai. Ar dabar gerai matote, gerai? Matote...? Ji sako, kad dabar ji gerai mato. Telaimina jus Dievas, mano motule. Nulipkite nuo pakylės pati, džiaugdamasi ir šlovindama Dievą. Pasakykite: „Šlovė Dievui“.

¹⁵⁵ Kaip laikotės, sese? Išeikite į priekį. Jūs taip pat norite, kad jūsų akys būtų išgydytos, ar ne. Ar jūs tikite Dievu? Jeigu Jis galėjo išgydyti tą moterį, kuri buvo beveik visiškai akla, ir tą praėjusį vakarą, kuri buvo visiškai akla, argi Jis negali suteikti regėjimo jums, sese? Taigi, tai, ko aš noriu, kad jūs padarytumėte - tai tikėtumėte, jog Tas, kuris dabar yra šalia, palaimins jus. Dabar, jei patikėsite visa savo širdimi, kad Dievas tai padarys, Jis nusileis tiesiai pas jus ir išgydys jus, bei palaimins jus, ir patrauks tai iš jūsų. Jūsų akys blogėja, jos nuolat blogėja. Ar ne taip? Tas pats dalykas, tai šėtono jėga, sese, kuri užblokuoja... Gydytojai nieko daugiau negali dėl to padaryti, nes, suprantate, tai—tai baigta, jis netgi taip pasakė. Taigi, kai tai... Tai tiesiog užblokuoja ten esantį nervą, regos nervą, energija per jį daugiau nebeprateka.

¹⁵⁶ Dabar, nervas nėra užblokuotas jūsų rankoje, ar—ar niekur kitur, tai jūsų akyje; jei tai būtų jūsų ausyse, tuomet jūs negalėtumėte girdėti. Taigi, gydytojas pasakytų, kad nervas yra negyvas, žinoma, jis dirba tik pagal penkis pojūčius. Bet Jėzus pasakė: „Kai iš žmogaus išėjo kurtumo dvasia“, - kurtumo dvasia. „Kai aklumo dvasia išėjo iš žmogaus“. Suprantate? Jis... Tai dvasia, antgamtinė.

¹⁵⁷ Taigi, ar jūs tikite tuo, remiantis Dievo Žodžio valdžia, kad aš buvau pasiūstas čia melstis už jus tikėjimo malda, kuri išvarys tą dvasią iš jūsų, ir jūs pasveiksite? Išeik į priekį, mano sese.

¹⁵⁸ O Dieve, pagalvojus, ji stovi gatvėje su balta lazdele rankoje. Tai valanda. O Dieve, matydamas regėjimą ten, kad jie atsisakė jos ir nieko nebegalima padaryti, bet Tu gali ją išgydyti.

¹⁵⁹ Šėtone, palik moterį, aklumo dvasia, išsik iš jos, Jėzaus Kristaus Vardu! Amen.

¹⁶⁰ Ar dabar tikite? Na, nusiimkite savo akinius ir eikite toliau. M-hm.

Štai ji eina be akinių. Ir ji buvo... Gerai. Dabar visi išeikite į priekį; kiekvienas, tikėkite visa savo širdimi.

¹⁶¹ Kaip laikotės, sese? Matau, kad jūs taip pat nešiojate akinius. Taip, ponია. Taigi, mes... Dabar, norėčiau, kad jūs—pažvelgtumėte į mane. Taigi, mes esame nepažįstami, ar ne, sese? Aš nebandau...tik tiek, kad galėčiau pamatyti, kas su jumis negerai, ir tuomet mes tęsime toliau. Taigi, noriu pa—pa—pakalbėti su jumis tik tiek, kad galėčiau užmegzti ryšį. Ne, tačiau jus domina ne jūsų akys. Jūs sergate artritu, ar ne? Ar ne taip? Gerai. Norėčiau, kad ateitumėte čia tik minutėlei.

¹⁶² Mūsų Dangiškasis Tėve, šėtonas surišo mūsų seserį, bet Tu esi čia, kad išlaisvintum ją.

¹⁶³ Paleisk ją, šėtone, Jėzaus Kristaus Vardu, išeik iš moters!

¹⁶⁴ Taigi, ar paklusite man kaip Dievo tarnui? Pakelkite savo rankas, Viešpaties Jėzaus Vardu, sutrepsėkite savo kojomis aukštyn ir žemyn štai *taip*. Artritas dingo, jūs esate... Amen. Taigi, čia...?...

¹⁶⁵ Ji jau nebėra sustingusi dėl artrito - Dievas ją išgydė. Ne tik tai, bet ir jos akys išgydytos: astigmatizmas dingo, taip pat ir kataraktą už akies. Dabar visi būkite pagarbūs ir tikėkite visa savo širdimi. Turėkite tikėjimą Dievu, ir Dievas tai įvykdys.

¹⁶⁶ Gerai, dabar atveskite poniją. Gerai. Kaip laikotės, sese? Aš—aš matau, kad jūs čia skaitote laikraštį, jame esantį kongresmeno liudijimą. Tai buvo nuostabu, ar ne, motule? Labai puiku. Taip, ponია. Jūs turite keletą sveikatos problemų. Ar ne taip? Inkstų problema jus vargina jau kurį laiką, moteriška būklė ir panašūs dalykai. Ir tuomet jūs taip pat sergate artritu, ar ne, sese? Matau, kaip jūs bandote ryte atsikelti iš lovos, per naktį jūs sustingstate. Ar ne taip? Teisingai. Pakelkite savo rankas. Jėzus Kristus išgydo jus tiesiog dabar, sese. Taip. Pakelkite kojas aukštyn ir žemyn štai *taip*. Patrepsėkite... Nebijokite. Pakelkite kojas aukštyn ir žemyn štai *taip*. Galite priimti savo... Teisingai, motule. Nulipkite nuo pakylės sakydama: „Ačiū Tau, Brangus Jėzau“, - visas baigta.

Pasakykime: „Šlovė Dievui“. Mūsų sesuo yra išgydyta. Teisingai. Dabar visi elkitės pagarbiai, kai ateinate.

(Gerai, minutėlę. Leiskite man paimti dar vieną, jei norite, įžvalgumui.)

¹⁶⁷ Šiaip ar taip, tai, ką jūs norėjote, kad pasakyčiau. Jūs buvote susirūpinusi. Taigi, nesinervinkite, suprantate; jūs jau kurį laiką buvote nervinga. Taigi, tai, ką dabar jaučiate, sese, Tai nepakenks jums, Tai kažkas, kas jums padės. Suprantate? Tai kažkas, kas jums padės, Tai Dievo Angelas. Žinoma, Tai išgąsdina jūsų—jūsų sielą.

¹⁶⁸ Dabar, jūs esate itin nervinga, ar ne? Taip jaučiatės nuo tada, kai baigėsi menopauzė; jau kurį laiką esate tame. Ar ne taip? Visiškai teisingai. Užplūsta tikras nuovargis. Ar tai tiesa? Ir kitas dalykas, ar jūs taip pat savo kraujyje turite cukrinį diabetą? Ar

tai tiesa? Teisingai. Gerai, inkstų problema, kuri vargina jus, jie skauda ir jaučiatės pavargusi. Vėlai vakare jūs atsisėdate į kėdę, kad . . . Ar ne taip? Telaimina jus Dievas, motule. Nulipkite nuo pakynos ir būkite sveika, Viešpaties Jėzaus Vardu.

¹⁶⁹ Pasakykime: „Šlovė Viešpačiui“. Gerai. Visi būkite pagarbūs. Dabar tik minutėlę. [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . kaip virš šios auditorijos dabar, tai tiesiog atrodo tarsi baltšva, tarsi kreminio atspalvio, kabo visame pastate. Na, Tai Šventoji Dvasia. Ir—ir draugai, Jis tiesiog apgaubusi jus visus. Ir jūs galite būti išgydyti, jei tik patikėsite Juo. Dabar, jei galėsiu, jei Dievas man padės, pabandysiu pasimelsti už auditoriją.

¹⁷⁰ Ir matau, kad štai ten yra keletas žmonių neįgaliųjų vežimėliuose, aš nusileisiu ir pasimelsiu už jus. (Taigi, neleiskite man pernelyg nusilpti, kol prieisiu prie tų žmonių, esančių vežimėliuose.)

¹⁷¹ Taigi, dabar, sese, kol jūs gulite ten ant gulto, stengiuosi . . . aš stengiuosi pamatyti jus, jei tik galėsiu. Nežinau, kas nutiko, yra du . . . tarp šių dviejų vietų, suprantate, tai mane užblokavo. Dabar, stenkitės patikėti visa savo širdimi.

¹⁷² Ir jūs ten su ramentais, mano broli, sėdintis vežimėlyje, dabar turėkite tikėjimą, tikėkite visa savo širdimi.

¹⁷³ Dabar, ar visi padėtų man melstis už šiuos žmones, kol mes meldžiamės?

¹⁷⁴ Tėve, palaimink šį vakarą mūsų brangią seserį, te ji dabar būna išgydyta ir išeina iš šio pastato sveika. Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

¹⁷⁵ Išeikite štai čia. Jūs ateikite, sekantis. Kaip laikotės, sesute? O, tai bent, aš . . . Kas . . . Žinote, kokia jūsų . . . ? Ar norite, kad pasakyčiau jums jūsų problemą? Tai stuburo išlinkimas. Ar ne taip? Gerai.

¹⁷⁶ Dieve, palaimink šią vargšę mergaitę, ir te ji pasveiksta, Jėzaus Kristaus Vardu.

O! Dieve, palaimink šią mergaitę, Tėve. Meldžiu, kad Tu išgydytum ją ir padarytum ją sveiką. Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Jūs tikite, kad jai viskas bus gerai?

Ateik, sese.

Tėve, aš meldžiu, kad Tu palaimintum mūsų seserį ir išgydytum ją. Jėzaus Kristaus Vardu, prašau to. Amen.

Telaimina jus Dievas, sese.

Gerai. Ateikite, ponია.

Tėve, aš meldžiu, kad Tu palaimintum mūsų seserį ir padarytum ją sveiką, kai aš laiminu ją. Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

177 Kaip laikotės, sese? Taip. Jūs—jūs turite tikėjimą, ar ne? Jūs tikite, kad artritas jau paliko jus, sese.

178 Gerai. Jūs lygiai taip pat, sese. Eikite, dabar tikėdama visa savo širdimi ir priimkite tai, Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu.

179 Visi tikėkite visa savo širdimi. Gerai.

Jūs tikite, kad tai paliks jį, jei aš paprašysiu?

Jėzaus Kristaus Vardu, te mažylis būna išgydytas, taip pat ir motina.

Dabar eikite, jis pasveiks, negalavimas jį paliks, jam viskas bus gerai.

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu, aš prašau mano sesers išgydymo, Jėzaus Vardu.

Telaimina jus Dievas, brangi sese.

Ar tikite, sese, visa savo širdimi?

Jėzaus Kristaus Vardu, aš prašau, kad ji būtų išgydyta.

180 Taigi, tai . . . Ateikite, sese. Ar jūs tikite Juo visa savo širdimi? Gerai. Jei panorėsite, Dievas leis jums įveikti širdies problemą.

181 Jėzaus Kristaus Vardu aš prašau jos išgydymo. Amen.

182 Ar jūs tikite, mano broli?

183 O Dieve, aš laiminu savo brolių dėl jo kūno išgydymo. Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, Vardu. Amen.

184 Ar dabar tikite, broli, visa savo širdimi? kažkas įvyko. Turiu jums tai pasakyti, suprantate, kadangi jūs—jūs negalite to įveikti, nebent—nebent aš pasakysiu jums. Ir jei jums pasakysiu, jūs priimsite mane kaip Dievo pranašą? Turite kažką, už ko jūs laikotės, ko neatsisakote (Ar ne taip?), įprotis, kurio turite atsisakyti. Būtent. Eikite. Telaimina jus Dievas.

Gerai. Ar jūs patikėsite, mano sese?

Jėzaus Kristaus Vardu, aš laiminu jus, sese, dėl jūsų išgydymo.

Ir dabar eikite tikėdama, ir jūs turėsite savo išgydymą.

185 Gerai. Ar jūs tikite, mano sese? Tiek daug dalykų: nuovargis, priešlaikinė menopauzė, artritas ir tiesiog, taip pat . . . Ar ne taip? Labau blogai. Eikite ir būkite išgydyta, sese, mūsų Viešpaties Jėzaus Vardu.

Gerai. Ateik, brangi sese.

Dangiškasis Tėve, palaimink mūsų seserį ir išgydyk ją tiesiog dabar. Jėzaus Kristaus Vardu, aš prašau to.

Gerai. Ar jūs tikite, sese?

Jėzaus Kristaus Vardu, aš laiminu jus, dėl jūsų išgydymo.

Eikite, dabar džiaukitės, sakydama: „Ačiū Tau, Viešpatie Jėzau“.

Gera! Ar dabar tikite, sese?

Jėzaus Kristaus Vardu, prašau Jo, kad išgydytų jus tiesiog dabar, ir padarytų sveiką.

Eikite, sakydama: „Ačiū Tau, Viešpatie“.

¹⁸⁶ Taigi, auditorija, na, žmonės, jūs—jūs, vos išėję iš čia, pradėkite dėkoti Dievui, sakydami: „Ačiū Tau, Viešpatie. Ačiū Tau, Viešpatie“. Visi pagarbiai.

Taigi, jūs tikite, sese?

Viešpaties Jėzaus Vardu, išgydyk mūsų seserį, Savo šlovei. Amen.

¹⁸⁷ Gera! Taigi, sese, ką jūs apie tai manote? Ar jūs tikite visa savo širdimi? Tik minutėlę, tai tarsi... ten kažkas kalba, mane tarsi šiek tiek trikdo. Pažvelkite į tai, tiesiog minutėlę. Matau, kažką keisto, kas veikia jus, kad... Jūs esate šiek tiek išsigandusi, ar ne? Jūs... Na, kas tai, tai jūsų gyvenimo etapas, kuriame esate, turite moterišką sutrikimą. Taigi, dabar noriu, kad eitumėte ir būtumėte išgydyta, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Gera! Gera! Ar jūs tikite, sese?

Jėzaus Kristaus Vardu, aš prašau jūsų išgydymo. Suteik tai, Viešpatie.

Dabar eikite džiūgaudama, būdama laiminga.

¹⁸⁸ Gera! Ar jūs tikite, sese? Ar norėtumėte valgyti taip, kaip anksčiau (Ar ne taip?) ir vėl turėti sveiką skrandį? Telaimina jus Dievas. Eikite ir darykite būtent tai, ką norite daryti, amen, Jėzaus Kristaus Vardu.

¹⁸⁹ Gera! Jūs norite atsikratyti moteriškų problemų, ar ne, sese, ir pasveikti? Pirmyn. Telaimina jus Dievas. Amen.

Pasakykime: „Šlovė Viešpačiui“. (Aš tiesiog vargiai galiu...)

¹⁹⁰ Gera! Telaimina jus Dievas, broli. Dabar eikite ir valgykite tai, ko norite, ir būkite drąsūs, ir Dievas palaimins jus ir padarys jus sveiką.

¹⁹¹ Gera! Dabar ateikite. Gera! broli. Jei tikėsite visa savo širdimi, jūs būsite išgydytas ir vėl gerai matysite.

¹⁹² Telaimina Dievas mūsų brolių, Jėzaus Vardu.

¹⁹³ Gera! Telaimina jus Dievas, sese. Dabar ateikite. Jūs norite pasveikti, ar ne, atsikratyti širdies problemos?

¹⁹⁴ Jėzaus Kristaus Vardu, te ji būna išgydyta.

(Kaip dėl to dabar? Visi... Ką sakote? Jūs norite, kad aš ten ateičiau? Ar tai jau visi, ar dar liko keletas?)

¹⁹⁵ Dabar, jie susodino žmones į neįgaluosius vežimėlius, jie išrikiuos į eilę, o aš nulipsiu ir pasimelsiu už likusius. Ir toliau

tęskite šlovinimą. Te likusieji išsirikiuoja šios eilės...?...Jis atves likusius. Gerai, atveskite moterį.

Ateikite, brangi sese. Gerai.

Dangiškasis Tėve, aš meldžiu, kad Tu palaimintum mūsų seserį ir padarytum ją sveiką Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Kiek laiko tai jau yra ant jūsų rankos...?...

¹⁹⁶ Ateikite, sese. Ar nenorėtum valgyti ir būti tokia, kokia buvai anksčiau? Kaip galėčiau žinoti, kad būtent tai ir buvo negerai su jumis? Tik per Jėzų Kristų. Ar taip? Taigi eikite, jūs esate Dievo palaiminta, ir pasveiksite, sese. Telaimina jus Dievas, brangi sese. Amen.

¹⁹⁷ Gerai, mano sese. O, jūs kenčiate nuo daugelio dalykų, širdies problema, ir turite blogą nervinę būklę.

¹⁹⁸ O Brangus Dieve, meldžiu, kad Tu išgydytum mūsų seserį ir padarytum ją sveiką, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen

Taip, štai kodėl jūsų nervai...?...

¹⁹⁹ Gerai. O, tai bent! Brangus broli, matau, kad esate su ramentais. Ką jūs apie tai manote? Tikite, kad tai tiesa? Jūs tikite. Taigi, aš—aš negaliu jūsų išgydyti, mano broli, bet galėsiu sužinoti, kas su jumis negerai, jei patikėsite manimi kaip Dievo pranašu. Ar jūs tikite tuo visa savo širdimi? Jūs tikite? Tai, ką jūs dabar jaučiate, ir Dvasią šalia - tai Dievo Angelas.

²⁰⁰ Jūsų problema žmogui nežinoma. Jūs tiesiog labai nusilpstate, ar ne? Tiesiog pasidaro silpna, labai silpna. Ir jūs vaikštote kurį laiką štai taip, o tuomet tiesiog tiesiog nebeišlaikote ir atsisėdate. Ar tai tiesa? Teisingai. Iš kur galėčiau žinoti, kad jūs taip elgiatės? Tik per regėjimą - tai vienintelis būdas, kaip galėčiau tai sužinot, kadangi aš jūsų nepažįstu. Ar tai tiesa? Reikalas tas, kad jūsų nervų sistema yra išsekusi, broli, jūsų stubure, Dabar ateikite čia minutėlei.

²⁰¹ O Dieve, palaimink šį vyrą, suteik jam stiprybės, Tu pasakei: „Te silpnas sako: „Aš stiprus““. Suteik tai, Viešpatie, kai aš jį laiminu. Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

²⁰² Noriu, kad jūs nuliptumėte nuo pakylės, paimekite savo senus ramentus ir išmeskite juos ten, ir eikite namo...?...

²⁰³ Gerai. Ateikite, sese, ir būkite dabar išgydyta, nuo savo akių ligos, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen. Telaimina jus Dievas, sese.

Gera. Ar jūs tikite, mano broli?

Mūsų Viešpaties Jėzaus Vardu, išgydyk mano brolių. Amen.

Eikite tikėdamas, broli.

Ar jūs tikite, sese?

Viešpaties Jėzaus Vardu, išgydyk mano seserį.

Ar jūs tikite, sese?

Jėzaus Kristaus Vardu, priimkite savo išgydymą. Amen.

Jėzaus Kristaus Vardu, priimkite savo išgydymą, mano sese.

Eikite dabar džiaugdamasi.

Ar jūs tikite Juo, sese?

Jėzaus Kristaus Vardu, priimkite savo išgydymą. Amen.

²⁰⁴ Šlovė Viešpačiui! Gerai, visi mes pasakykime: „Šlovė Viešpačiui“. Tiesiog pakelkite savo rankas ir šlovinkite Jį. Gerai. Dabar, čia yra grupelė žmonių, sėdinčių neįgaliųjų vežimėliuose, prie kurių mes dar nepriėjome. Dabar noriu, kad visi melstųsi kartu su manimi. Taigi, šie žmonės neturi maldos kortelių, bet šiaip ar taip, aš tiesiog nulipsiu pasimelsti už juos, nes jie—jie sėdi čia; kai kurie iš jų, manau, vienas ar du turi maldos korteles. Ir aš noriu melstis su jais, noriu, kad mano broliai tarnautojai prisijungtų prie manęs.

²⁰⁵ Taigi, galėsiu kiekvienam iš jų pasakyti, kaip tai įvyko, ir viską apie tai, bet išgydyti jus – aš negaliu. Tačiau noriu jūsų kai ko paklausti. Ar priimsite mano Viešpatį Jėzų kaip savo Gydytoją, jei aš ateisiu pasimelsti už jus? Te kai kurie tarnautojai taip pat išsirikiuoja čia su jais, taigi, kad jie galėtų—kad jie galėtų dalyvauti visame tame.

²⁰⁶ Noriu, kad auditorija būtų pagarbi. Dievas gali čia pat atlikti galingų stebuklų. Taigi, tiesiog luoši ir kenčiantys, tikrai luoši ir susisukę, kad jie negali išlipti. Tiesiog leiskite jiems sėdėti ten. Dabar visi pagarbūs. Te kai kurie tarnautojai atsistoja tiesiai čia, gale.

²⁰⁷ Draugai krikščionys, kiek iš jūsų prisijungs prie manęs maldoje, kol aš čia patarnausiu šioms žmonėms? Ar tikėsite kartu su manimi visa savo širdimi? Ar būsite pagarbūs, laikysite palenkę savo galvas ir būsite maldoje? Ir mes prašome mūsų Viešpaties Jėzaus, kad išgydytų šiuos sergančius ir... Kas jeigu tai būtų jūsų giminaičiai, sėdintys čia, kai kurie iš jų yra taip susukti ir—ir luoši, o kai kurie visiškai akli, laikantys rankose lazdas? Aš tikiu, kad mūsų Viešpats Jėzus juos išgydys. Taigi, visi atsisėskite, visi, išskyrus luošus. Dabar čia yra tik luošiai.

[Brolis Hall duoda nurodymus susirinkimui—Red.]

²⁰⁸ Dabar, jums, kurie esate luoši, susukti ir kenčiantys, visa širdimi esu už jus, kai matote mane čia, ant pakylos, skelbiantį palaiminimus kai kuriems žmonėms. Čia buvo keletas iš jų, kurie buvo visiškai suluošinti ir iškreipti, ir buvo išgydyti; jūs girdėjote apie tai. Pavyzdžiui, ponas Apšau čia, kuris buvo luošas šešiasdešimt šešerius metus, nėra nė vieno iš jūsų, kuris būtų buvęs tokioje padėtyje, kokioje jis buvo nuo pat vaikystės, ir bandė būti išgydytas, kai jam buvo septyniolika metų, kai pirmą kartą susilaužė nugarą. Jis buvo kaip prezidentas Ruzveltas, mūsų velionis prezidentas, nuo juosmens žemyn, jis buvo toks.

Aš galėjau daryti tik tai, ką Dievas liepė man daryti - matyti regėjimą ir pasakyti jam apie tai, kas įvyks.

²⁰⁹ Ne tik jis, bet ir kiti čia, kurie sėdėjo neįgaliųjų vežimėliuose, o šį vakarą jau nebesėdi, nes buvo išgydyti, daugelis iš jūsų žinote tai. Fenikse, priešpaskutinę savaitę, kaip Dievas pakėlė juos iš neįgaliųjų vežimėlių.

²¹⁰ Kol aš stoviu čia, aš stebiu jus, galėčiau pasakyti, kas su jumis yra negerai, bet priežastis, dėl kurios aš...dažniausiai nekalbu apie neįgaliųjų vežimėlių atvejus, kas nors pasakys: „Na, bet kas galėtų pažvelgti ten ir pasakyti, kad tas žmogus luošas“. Teisingai. Mano tarnystė ne tiek susijusi su tuo, kiek tai, kad matant sveiką žmogų, tuomet pasakyti jiems, kas yra negerai, suprantate, sveikai atrodantis žmogus, ir jei...jūs atkreipsite dėmesį į tai.

²¹¹ Ir šį vakarą, auditorija, jums, nepažįstamiems, aš stengiausi, kiek įmanoma, sulaikyti Tai, kad galėčiau išlaikyti jėgas, nusileisti ir pasimelsti už šiuos žmones. Dabar noriu jūsų kai ko paklausti: ar jūs tikite, kad sakiau tiesą, jūs luošai ir visa kita? Aš—aš nusileisiu ir—ir—ir paprašysiu Dievo palaiminti jus, ir melsiuosi už jus, už kiekvieną asmeniškai, ir noriu, kad tikėtumėte, jog Dievas leis jums pasveikti. Dabar, Jis gali tai padaryti tiesiog dabar. Jeigu jūs jaučiate tai - tikėjimą, kad atsistosite, viskas gerai; jei ne, tuomet tikėkite, kad Jis išgydys jus. Jei turite tik tiek tikėjimo, prireiks daugiau laiko, kol tai pasireikš, bet Jėzus pasakė: „Pagal jūsų tikėjimą - tebūnie jums“. Bet dabar, jei turite stiprų tikėjimą, galite būti išgydytas tiesiai čia.

²¹² Matau čia sėdinčių aklų žmonių su lazdomis, noriu, kad patikėtumėte. Ir noriu, kad visa auditorija...Kas jei tai būtų jūsų tėtis ir motina, ar kas nors, sėdėtų čia?

²¹³ Dabar būkime nuoširdūs. Vienintelis dalykas, kurį galiu padaryti - tai eiti ir melstis už juos. Taigi, jeigu jie nori sužinoti, kas negerai ir kas nutiko, Dievas tai apreišk, tai gali būti padaryta. Bet jie nori, kad už juos pasimelstų, ir jie tiki, jei aš ateisiu melstis už juos, Dievas leis jiems pasveikti. Ir tikiu, jeigu jie patikės tuo visa savo širdimi, tai įvyks tiesiog dabar. Ir jeigu jie tai padarys...

²¹⁴ Ir jei ne dabar, nenusiminkite, tai gali būti po—pusvalandžio nuo dabar, tai gali būti po savaitės, aš nežinau, bet tai bus, jei tikėsite tuo. „Pagal jūsų tikėjimą - tebūnie jums“. Jei tai Raštas, te auditorija pasako: „Amen“. Dabar jūs tikite visa savo širdimi.

²¹⁵ Kiek kartų mes matėme juos išėjusius iš psichiatrinės ligoninės, su tramdomais marškiniais ir panašiai, o dabar jie namuose, normalūs žmonės, suprantate, ir įvairiausių rūšių problemas?

²¹⁶ Dabar, broliai tarnautojai melsis, kol aš meldžiuosi; galbūt ir auditorija padarytų tą patį, jei palenksite savo galvas. Broli

Hall, pasilikite čia prie mikrofono. Ir sūnau, jei nuliptum kartu su manimi į eilę.

217 Norėčiau, kad Dievas pakviestų mano sūnų melstis už sergančius. Ir norėčiau, kad pirma kažkas įvyktų, kas patvirtintų tai, suprantate. Noriu, kad jis būtų su manimi, kai tai vyksta. Gera.

(Jūs kalbėkite auditorijai.) [Brolis Hall kalba auditorijai, kai brolis Branhamas meldžiasi už kenčiančius. Tuščia vieta juostoje—Red.]

218 Draugai krikščionys, jums, kurie tikite visa savo širdimi, dabar visi būkite pagarbūs, kiek tik galite, aš tikrai tikiu, kad Dievas palaimino kiekvieną iš jūsų dėl jūsų išgydymo. Čia yra vyras, kuris žvalgosi į šonus, tikrina savo akis, jis buvo aklas. Kita ponija, deda savo kojas iš neįgaliojo vežimėlio, tamsiaodė ponija, po kelių minučių ji pakils iš ten. Štai atsistoja kita ponija. Gera. Dabar tiesiog visi būkite pagarbūs. Šventoji Dvasia turi. . . Žmonės yra palaiminti, aš tikiu visa savo širdimi.

219 Dabar, noriu, kad auditorija atsistotų - visi, esantys pastate. Draugai tarnautojai, noriu, kad jūs dabar išeitumėte į priekį ir uždėtumėte savo rankas ant—ant kenčiančiųjų, mano broliai tarnautojai čia, išeikite į priekį ir uždėkite ant jų rankas, kad galėtumėte padėti jiems sustiprinti tikėjimą, ir jie galėtų pakilti iš neįgaliųjų vežimėlių bei būti išgydyti. Dabar, noriu, kad visi pakeltumėte savo rankas į Dievą štai *taip*, kol mes meldžiamės.

220 Taigi, ponija, tamsiaodė ponija čia, noriu, kad jūs pakiltumėte iš ten. Ir ši ponija čia, ir štai ten, noriu, kad jūs dabar tikėtumėte visa savo širdimi.

Visi krikščionys meldžiasi.

221 Dabar, Tėve, mes palaiminome šiuos žmones Tavo Vardu, žinodami šį vieną dalyką, kurį Tu pažadėjai, kad: „Ko tik trokštate, kai meldžiatės, tikėkite, kad tai gaunate“. Jeigu Tu gali ištraukti šią vargšę moterį, kuri buvo surišta ir susukta ten ant to gulto, iš to gulto, Tu gali paimti kiekvieną iš jų, Viešpatie. Suteik tiesiog dabar, kad jie būtų išgydyti ir pasveikti. Išgirsk Savo nuolankaus tarno maldą, Tėve. Dabar, suteik tai, Viešpatie.

222 Šėtone, tu, kuris surišai šiuos žmones, už juos buvo meldžimasi, prašyta Dievo palaiminimų - tu pralaimėjai.

223 Jėzaus Kristaus Vardu, pakilk iš ten! Štai paralyžiuota ponija pakyla nuo kėdės, pakyla, atsistoja. Pažvelkite čia, išlipęs iš neįgaliojo vežimėlio, einantis be. . . Šlovė Viešpačiui! Štai ateina dar viena, dar viena ponija, paralyžiuota neįgaliojo vežimėlyje, atsistoja, šlovina Dievą. Pakelkime savo rankas, šlovindami Dievą, visur. Teisingai. Atsistokite ten. Viešpaties Jėzaus Vardu, atsistokite! Vaikeli, ištiesk ten savo ranką ir būk sveikas. Neįgaliųjų vežimėliai patraukiami atgal. Žmonės puola

iš neįgaliųjų vežimėlių ir patiria šlovingą...Aleliuja! Šlovė
Dievui!

51-0505 Mano Pavedimas
„Kalvarijos" Maldos Namai
Los Andželas, Kalifornijos JAV

LITHUANIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org